

Głos Wielkopolski

CZY
TEL
NISKCo działo się
w Warszawie?

— str. 6

Rok XII Wydanie AB

Poznań, środa 24 X 1956 r.

Nr 255 (3964)

„Program partii jest naszym programem”

Spółeczeństwo Poznania spontanicznie deklaruje poparcie programu VIII Plenum KC PZPR

(Inf. wł.)

Ostatnie komunikaty KC PZPR wywołały zrozumiałe zainteresowanie całego społeczeństwa polskiego. W Poznaniu objawiło się ono ożywionym ruchem ulicznym. Kioski, rozprowadzające prasę, oblegane były przez kupujących, którzy w krótkim czasie wykupili wszystkie dzienniki. Na ulicach widziało się wielu ludzi, czytających z zainteresowaniem najnowsze wiadomości. Na twarzach wszystkich malowało się skupienie, każdy doceniał wagę ostatnich wydarzeń, mających historyczne znaczenie dla naszego kraju. Poznańska klasa robotnicza prawie we wszystkich większych zakładach pracy zwołała — tym razem naprawdę samorządnie — masówki, solidaryzując się z uchwałami VIII Plenum KC PZPR.

Żądamy zapowiedzianej jawności

W Zakładach Przemysłu Gumowego „Stomil” już w godzinach rannych odbyły się w poniedziałek masówki we wszystkich oddziałach. Z olbrzymim entuzjazmem i okrzykami „Niech żyje tow. Władysław Gomułka!” powitano wiadomość o powołaniu na stanowisko I sekretarza KC PZPR Władysława Gomułki oraz nakreślony przez niego program. W uchwalonej przez załogę Wydziału Produkcji Metalowej rezolucji czytamy:

„Samorządnie zebrani na masówce, pracownicy Wydziału DE po ogłoszeniu komunikatu o ukonstytuowaniu się nowego KC PZPR z tow. Władysławem Gomułką-Wiesławem na czele, wyrażamy swą wielką radość z tego powodu i cieszymy się, że jednak idee najbardziej postępowe, w konfrontacji z dającymi się słyszeć głosami wstępnictwa — zwyciężyły.

Popieramy w całej rozciągłości wypowiedzi tow. Gomułki na temat sytuacji politycznej i gospodarczej naszego kraju. Żądamy zapowiedzianej jawności życia w każdej dziedzinie, nie wyłączając KC PZPR, jak również poczynić rząd. Chcemy oprócz współpracy z naszym wielkim sąsiadem, Związkiem Radzieckim na zasadach równości i poszanowania suwerenności, nieingerowania w wewnętrzne sprawy zaprzyjaźnionych krajów. Przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, jak i z innymi państwami naszego obozu socjalistycznego, jest nam nieodzownie potrzebna, lecz chcemy ją kontynuować na zasadzie: wolny z wolnym, równy z równym.

Budowa socjalizmu w Polsce jest naszym podstawowym zadaniem.

(Ciąg dalszy na str. 5)

Wznowienie przewodu sądowego w „procesie ośmiu”

(Inf. wł.)

W dniu 22 bm., zamiast wydania zapowiedzianego wyroku w sprawie Kulasa i innych, przewodniczący Piotrowski ogłosił postanowienie Sądu o wznowieniu przewodu sądowego; jak wynika z uzasadnienia, wobec niewyświetlenia jeszcze wszystkich okoliczności związanych z ustaleniem winy osk. Kaczkowskiego za szła konieczność przesłuchania dodatkowych świadków m. in. Klupiecia i Człapy.

Adw. Hejmowski złożył wniosek o uchylenie aresztu tymczasowego w stosunku do wszystkich oskarżonych i wypuszczenie ich na wolną stopę.

Prokurator nie zaoponował. Sąd po naradzie postanowił uchylić areszt tymczasowy w stosunku do Błaszyka, Majchra i Pomarnackiego i wypuścić ich na wolną stopę.

Rozprawa w procesie ośmiu będzie kontynuowana w dniu 6 listopada. (m)

Marian Spychalski — wiceministrem obrony narodowej

WARSZAWA (PAP)

Biuro Polityczne KC PZPR postanowiło skierować Mariana SPYCHALSKIEGO do pracy w Wojsku Polskim.

Prezes Rady Ministrów, zgodnie z wnioskiem Ministra Obrony Narodowej, odwołał gen. dyw. Kazimierza Witaszewskiego ze stanowiska wiceministra obrony narodowej i powołał na to stanowisko gen. dyw. Mariana SPYCHALSKIEGO.

Równocześnie Minister Obrony Narodowej mianował wiceministra obrony narodowej gen. Mariana Spychalskiego szefem Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego, zwalniając z tego stanowiska gen. Kazimierza Witaszewskiego.

Rewizja aktów oskarżenia w procesach poznańskich

Komunikat Generalnej Prokuratury PRL

Generalna Prokuratura PRL zarządziła zrewidowanie wszystkich aktów oskarżenia wniesionych do Sądu przeciwko sprawcom przestępstw popełnionych w czasie wypadków poznańskich.

Równocześnie Prokuratura wystąpiła do Sądu o zwolnienie z aresztu tymczasowego tych wszystkich osób, na których nie ciążyą zarzuty zabójstwa lub rabunków.

UCHWAŁA Egzekutywy KW PZPR w Poznaniu z dnia 22 października 1956 r.

Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu wita z radością i gorącą aprobatą uchwały VIII Plenum Komitetu Centralnego PZPR w sprawie dokooptowania do Komitetu Centralnego zasłużonych i niesłusznie skrzywdzonych działaczy robotniczych tow. tow.: Władysława Gomułki-Wiesława, Mariana Spychalskiego, Ignacego Logi-Sowińskiego, Zenona Kliszko. Zapewniamy nowe Biuro Polityczne KC partii o pełnym zaufaniu i gotowości wcielania w życie zasad programowych zawartych w przemówieniu tow. Wiesława. Zdajemy sobie sprawę, że podstawowym warunkiem demokratyzacji całego życia politycznego, społecznego i gospodarczego naszego kraju, jest demokratyzacja życia wewnątrzpartyjnego i że tylko tą drogą partia potrafi wypełnić swoje obowiązki wobec klasy robotniczej i narodu.

W związku z tym uważamy, że:

1. Aby zadość uczynić zasadzie jawności życia partyjnego, należy opublikować materiały VII Plenum KC oraz zapoznać społeczeństwo z przebiegiem obrad VIII Plenum KC.
2. Należy zapewnić rzeczywistą wybieralność wszystkich instancji i podstawowej części aparatu partyjnego wszystkich szczebli.
3. Nierozważalna jest jedność naszego ruchu rewolucyjnego z KPZR oraz wszystkimi partiami komunistycznymi i robotniczymi winna być konsekwentnie zacieśniana i pogłębiania. Jedność ta jest niezbędnym warunkiem zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju i postępu socjalizmu w ogóle. Jednocześnie uważamy, że koniecznym warunkiem stałego pogłębiania jedności obozu socjalizmu i przyjaźni między narodami polskim i radzieckim jest oparcie stosunków pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim i PZPR a KPZR, na zasadach proletariackiego internacjonalizmu, a więc całkowitej równości.

(Ciąg dalszy na str. 2)

raz, szczególnie teraz musimy zdać egzamin spokoju i opanowania.

Krzyżują się z sobą różne, często sprzeczne pogłoski, mniej lub bardziej odpowiadające prawdzie. Nie potrafimy, nie jesteśmy w stanie odpowiedzieć na pytanie, która z nich pokrywa się z prawdą. I nam bowiem brak informacji o tym, by wydawać sądy o całokształcie sytuacji.

Nie zapominamy jednak, że są ludzie w kraju, którzy całokształt sytuacji znają. Są to właśnie ci ludzie, którym wierzymy, ci, których wybór do kierownictwa partyjnego przyjeżdżamy z radością i z ulgą. Oni to właśnie, pod kierownictwem Gomułki-Wiesława najbardziej powołani są do wyciągnięcia z istniejącej sytuacji praktycznych wniosków, którym podporządkujemy się wszyscy.

Dlatego, Drodzy Czytelnicy, zwracamy się do Was z gorącą prośbą, oddając ten pełen krzepiących wiadomości numer „Głosu” w Wasze ręce, apelujemy do Was o zachowanie spokoju, porządku, o wykanie tych walorów, które w chwili obecnej są decydujące.

Zapadły nam głęboko w serce szczerze i prawdziwe, gospodarskie słowa I sekretarza Komitetu Centralnego partii. Wszyscy gotowi jesteśmy do największych wysiłków, by zrealizować program, który on przedstawił. Gotowi jesteśmy na wszystko, co leży w interesie ostatecznego zwycięstwa — w całym kraju i w jego stosunkach międzynarodowych — sił, stojących twardo na stanowisku dalszej demokratyzacji naszego życia, jego pełnej odnowy, na stanowisku umocnienia i pogłębienia suwerenności Polski.

Bądźmy gotowi dziś wyłuskać się opanowaniem. W ten bowiem sposób — w aktualnej chwili — pomożemy kierownictwu. Naszemu kierownictwu, w którego ręce z całym spokojem oddaliśmy nasze losy.

SDP protestuje przeciwko

artykułowi w „Prawdzie”

WARSZAWA (PAP)

Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich przesłało w dniu 22 bm. list do Związku Dziennikarzy Radzieckich, protestujący przeciwko korespondencji, jaka ukazała się w „Prawdzie” z dnia 20 bm. pt.: „Antysocjalistyczne wystąpienia na łamach prasy polskiej”. Jednocześnie Prezydium ZG SDP zaprosiło przedstawicieli prasy radzieckiej do Warszawy w celu bezpośredniej, szczerzej wymiany poglądów.

Odpis listu Prezydium ZG SDP przesłało do redakcji „Prawy” z prośbą o wydrukowanie.

★

Rezolucje poznańskich dziennikarzy i artykuł pt. „Komu to potrzebne?” zamieszczamy na str. 2.

Sejm zebrał się 23 bm. o godz. 17

WARSZAWA (PAP)

Prezydium Sejmu ustaliło termin posiedzenia Sejmu PRL na godz. 17 dnia 23 bm.

Posiedzenia wszystkich wojewódzkich zespołów poselskich odbyły się dnia 23 bm. o godz. 11 w salach Domu Poselskiego przy ul. Wiejskiej 4.

Dawid Ojstrach w auli UAM

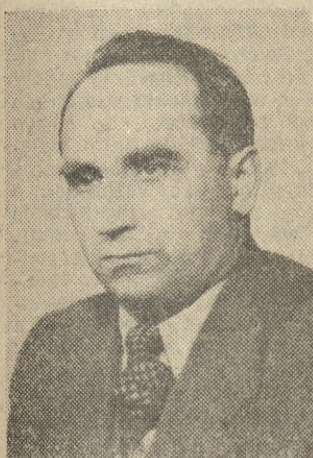
Dziś, 24 bm. o godz. 19.15 w auli Uniwersytetu im. A. Mickiewicza odbędzie się recital skrzypcowy w wykonaniu Dawida Ojstracha — laureata II nagrody na Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Henryka Wieniawskiego w roku 1935 w Warszawie.

Władysław Gomułka

Józef Cyrankiewicz

Stefan Jędrychowski

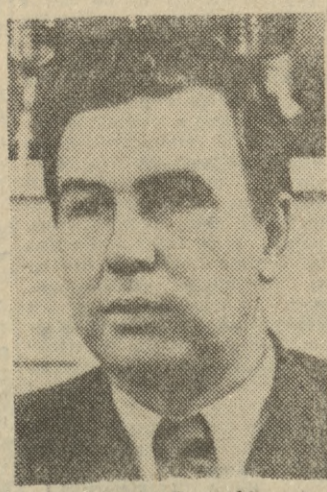
Ignacy Loga-Sowiński

Jerzy Morawski

Edward Ochab

Adam Rapacki

Roman Zambrowski

Aleksander Zawadzki

Rezolucje dziennikarzy poznajskiej prasy i radia oraz pracowników Urzędu Kontroli

(Inf. wł.)

Na zorganizowanym wczoraj wieczorem w Poznaniu wiceu pracowników poznajskiej prasy i radia oraz pracowników Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk uchwalono dwie rezolucje. Jedną z nich, solidaryzującą się z referatem I sekretarza KC PZPR tow. Gomułki, skierowano do Biura Politycznego KC, drugą zaś, protestującą przeciw wystąpieniu warszawskiego korespondenta dziennika „Prawda”, wystosowano do Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Oto teksty obu rezolucji:

1 My dziennikarze poznajskiej prasy i radia, oraz pracownicy Rozgłośni Poznańskiej i Urzędu Kontroli Prasy zebrań w dniu 22 października 1956 r., wyrażamy głębokie zadowolenie i radość z powrotu do czynnej pracy partyjnej tow. Władysława Gomułki i wybrania go I sekretarzem KC PZPR.

2 Solidaryzując się w całej pełni z przemówieniem tow. Gomułki, wygłoszonym na VIII Plenum KC, wyrażamy jednocześnie przekonanie, że nowo wybrane Biuro Polityczne będzie konsekwentnie przewodziło partii i całemu narodowi polskiemu w realizacji nakreślonego programu.

Szczególną uwagę przywiązuujemy do:

1 Dalszej konsekwentnej demokracji życia państwa, partyjnego i gospodarczego, czego nieodzownym warunkiem jest całkowita jawność wszystkich poczynań i decyzji.

2 Pogłębiania przyjaźni ze Związkiem Radzieckim o partię na: wzajemności poszanowania suwerenności i równości w stosunkach między naszymi krajami oraz na konsekwentnym przestrzeganiu lewiny norm życia partyjnego między naszymi partiami.

3 Usunięcia z kierowniczych stanowisk i pociągnięcia do odpowiedzialności wszystkich osób, które swym dotychczasowym postępowaniem łamały zasady praworządności. Doma-

gamy się dalej pełnej rehabilitacji osób niewinnie skazanych i skrzywdzonych w poprzednim okresie.

4 Z uznaniem przyjęliśmy ocenę wypadków poznajskich wyrażoną w referacie i oczekujemy wyciągnięcia z tej oceny praktycznych wniosków.

5 Domagamy się zniesienia cenzury prewencyjnej wydawnictw prasowych i zastąpienia jej osobistą odpowiedzialnością redaktorów naczelnych i wybieralnych przez zespoły kolegów redakcyjnych.

6 Żadamy także likwidacji stacji zagłuszających i przeznaczenia uzyskanych w ten sposób funduszy na rozbudowę polskiej radiofonii i telewizji.

7 W myśl wskazań XX Zjazdu KPZR oczekujemy usunięcia z miast, ulic i zakładów pracy nazw związanych z epoką stalinizmu oraz nazw, do których posłużyły nazwiska osób żyjących.

8 Komitet Centralny Partii i Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej winny informować społeczeństwo za pośrednictwem prasy i radia o aktualnej sytuacji i wydarzeniach w kraju, aby zapobiec nieodpowiedzialnym pogłoskom, aby jeszcze silniej związać społeczeństwo z partią i jej programem.

9 Wobec szczególnego znaczenia rolnictwa wielkopolskiego dla gospodarki naro-

dowej oraz wobec poważnych błędów popełnionych w przeszłości w polityce rolnej na tym terenie, oświadczamy, że dołożymy wszelkich starań, aby w tej dziedzinie z całą konsekwencją wcielić w życie wytyczne z referatu tow. Gomułki.

Jesteśmy i będziemy całym sercem po stronie Biura Politycznego KC PZPR w jego walce o zlikwidowanie błędów przeszłości, o wyprowadzenie kraju z ciężkiej sytuacji gospodarczej, o pełną demokratyzację i suwerenność.

Solidaryzując się z protestem Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, oświadczamy, co następuje:

Owiane duchem marksizmu-leninizmu VIII Plenum naszej partii, które odbyło się jako logiczna kontynuacja pozytywnych zmian zaszłych w obozie pokoju po XX Zjeździe KPZR — zapoczątkowało nowy etap na drodze budowy socjalizmu w Polsce Ludowej. Jednym z jego następstw jest nowa treść stosunków między naszym krajem a Związkiem Radzieckim, stosunków opartych na zasadzie równości i suwerenności, na zasadzie prawdziwej przyjaźni, jaka jest możliwa tylko pod warunkiem wzajemnego poszanowania praw. Z uchwałami VIII Plenum solidaryzujemy się w całej rozciągłości. Tym bardziej boli nas nieodpowiedzialne wystąpienie dziennika „Prawda”, skierowane przeciwko dziennikarom i prasie polskiej, tej prasie, która w ostatnim okresie czyni szczególnie intensywne wysiłki w kierunku zlikwidowania najbardziej niebezpiecznych i szkodliwych dla ducha socjalizmu pozostałości okresu „kultu jednostki”. Wystąpienie „Prawdy”, zarówno pod względem treści jak i formy, wykracza daleko poza dopuszczalne ramy dyskusji i polemiki, przyjęte między przyjaźnionymi krajami, budującymi socjalizm. Artykuł „Prawdy” brutalnie ingeruje w nasze sprawy wewnętrzne, usiłując wbić klin między partię, jej kierownictwo i prasę a społeczeństwo.

Taka metoda nie służy w żadnym wypadku dalszemu zbliżeniu naszych narodów, zbliżeniu, które jest i będzie kamieniem węgielnym naszej polityki zagranicznej. W interesie socjalizmu leży, aby przyjaźń między naszymi narodami rozwijała się jak najgłębiej i najpełniej. Dlatego przeciwko tego rodzaju metodom przedstawiania naszej codziennej walki o znalezienie najwłaściwszej drogi do socjalizmu zmuszeni jesteśmy kategorycznie zaprotestować.

Na wczorajszym wiceu poznajskich dziennikarzy, w imieniu zespołu redakcyjnego „Głosu Wielkopolskiego” wystąpił red. Zygmunt Jabłkowski, zgłaszając rezolucję protestującą przeciwko artykulowi zamieszczonemu w moskiewskim dzienniku „Prawda”.
(Tekst podjętych na wiceu rezolucji podajemy obok).

Fot.: K. Przychodzik

Komu to potrzebne?

Nie wiem, czy mam prawo występować w imieniu wszystkich dziennikarzy polskich, ale wiem, większość z nich — a przynajmniej ci, z którymi rozmawiałem na ten temat — wyraża zdziwienie i oburzenie z powodu imputowania prasie polskiej — jak pisze w „Prawdzie” z dnia 20 bm. warszawski korespondent tego dziennika — artykułów, w których dźwięczy zapowiedź wyrzeczenia się drogi do socjalizmu.

Czytelnicy „Głosu” mieli możliwość zapoznania się z treścią artykułu Jerzego Putramenta pt. „Sedno sprawy” (za „Życiem Warszawy”), z którym to „polemizuje” korespondent „Prawdy”. Słowo „polemizuje” piszę w cudzysłowie, albowiem to, czego się dowiedziałem z artykułu „Prawdy” opatrzonego w alarmujący tytuł: „Antysocjalistyczne wystąpienia na łamach prasy polskiej”, sprzeczne jest z ogólnie przyjętą zasadą etyki dziennikarskiej. Putrament napisał: „Obowiązujący u nas dotychczas system gospodarki, który opierał się na potwornie rozbudowanym i jak najściślej scentralizowanym aparacie biurokratycznym, zalał się niewątpliwie i bezprowrotnie”.

Korespondent pod słowami: „system gospodarki” podkłada: „gospodarka socjalistyczna” i — jakże znana, lecz już dawno przez XX Zjazd zdemaskowana i potępiona metoda — robi z Putramenta — jednego z najlepszych i najbardziej oddanych sprawców socjalizmu i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim pisarza — człowieka posługującego się „politycznym arsenałem „Głosu Ameryki”, „rewizjonizm” i kłamce. To nie prawda, że Putramentowi wyraża socjalizm „ugrzązł w gardle” — jak sugeruje dziennikarz „Prawdy”. Zresztą z jego zarzutami i metodą „dyskutowania” rozprawił się już sam Putrament w „Życiu” i Zofia Artymowska w „Trybunie Ludu”.

— poza swoimi osobistymi wyrażaniami solidaryzowania się z ich stanowiskiem — chciałbym na jeszcze jedną sprawę zwrócić uwagę.

Korespondent „Prawdy” tak kończy swój artykuł:

„Ta antysocjalistyczna kampania prowadzona na łamach niektórych dzienników polskich, będąca wyraźnym kokietowaniem elementów burżuazji, wywołuje usprawiedliwione niezadowolenie i oburzenie uczciwych patriotów i szeroki mas polskiego ludu pracującego. Domagają się one okiełznania rozpasanych rewizjonistów i kapitulantów wykorzystujących prasę polską dla swoich brudnych celów.”

Jako dziennikarz protestuję przeciwko takim sformułowaniom. Trzykrotnie przeczytałem artykuł Putramenta i mimo najszerszych chęci nie dostrzegłem żadnej kokietacji elementami burżuazji. Cały artykuł, od początku do końca, technicznie głęboko i właściwie o socjalizm, o najżywniejsze interesy klasy robotniczej.

Słowa korespondenta „Prawdy” zniekształcające polską rzeczywistość, czytane przez miliony obywateli radzieckich, a także i przez tysiące ludzi rozsianych po całym świecie, wyrażają szkodę przyjaźni polsko-radzieckiej. Czytelnicy „Prawdy” mogą bowiem przyjąć słowa swego warszawskiego korespondenta za dobrą monetę i na tej podstawie wyrobić sobie fałszywy obraz o zmianach zachodzących w Polsce, zmianach, których źródło tkwi w historycznych uchwałach XX Zjazdu.

A u nas mogą wywołać żal, że nowe prądy mające nasz kraj skierować do portu noszącego nazwę SOCJALIZM, znajdują skrzywione odbicie w oczach przedstawicieli jednego z najważniejszych dzienników świata.

Komu to potrzebne?

M. FLEJSIEROWICZ

Najbliższe perspektywy

(Od warszawskiego przedstawiciela „Głosu”)

Jakkolwiek masowe zebrania żalóg robotniczych, środowisk inteligentnych, chłopskich i młodzieżowych, spontanicznie organizowane w związku z obradami VIII Plenum KC PZPR odbywały się nadal w Warszawie i w innych częściach kraju — można już teraz pokusić się o ich ogólną syntezę. Trzy zwłaszcza sprawy wydają mi się najbardziej charakterystyczne dla klimatu tych zebrań oraz dla odzwierciedlonej przez nie sytuacji i nastrojów mas.

PIERWSZA: tendencja, sposób myślenia i metody działania, jedno stek, czy grup ludzi, które nie potrafiły pozbędzić się bez reszty obciążenia przeszłości i swoim postępowaniem, względnie brakiem pozytywnego działania, hamowały rozwój dalszej demokracji ustroju i życia społecznego w naszym kraju — zbliżamy się ostatecznie i chyba bezpowrotnie.

DRUGA: nowo wybrane Biuro Polityczne KC z Władysławem Gomułką na czele — ta najwyższa komórka organizacyjna i najwyższy ośrodek inspiacyjny partii — używa sko powszechnie poparcie mas pracujących. Nigdy jeszcze nie obserwowaliśmy tak bliskiego i gorącego, a jednocześnie bezpośredniego kontaktu mas z najwyższą instancją naszej partii. Cały naród brał udział w historycznych obradach plenum.

TRZECIA: Zasada socjalistycznej międzynarodowości, a zwłaszcza

przyjaźń polsko-radziecka, nabierają coraz bardziej nowego głębszego wyrazu — stanowią jeden z najmocniejszych akcentów w politycznej aktywizacji społeczeństwa w ostatnim okresie. W wielu wystąpieniach na zebraniach oraz w szeregu rezolucji powtarzało się często: będziemy strzec, rozwijać i umacniać tę przyjaźń, opartą nie na frazesach i kompilacjach wrażeń, ale na prawdziwie serdecznym stosunku, przyjacielskiej krytyce i twórczej współpracy, na przesłankach, wynikających ze wspólności celów, zakładających równość, suwerenność i przestrzeganie leninowskich norm życia partyjnego i państwowego.

Obrady VIII Plenum zostały zakończone i w najbliższym czasie należy spodziewać się nowych aktów prawnych i nowych kroków, wprowadzających w życie jego wskazania i uchwały. Niewątpliwie znajdą w nich wyraz postulaty, dotyczące zarówno pracy Sejmu i postów, jako też bardziej precyzyjnego i wzbogaconego o praktyczne określenia form współpracy organów partyjnych i państwowych, czy wręcz konsekwentnego upowszechniania zasad jawności naszego życia politycznego i go społecznego. Są to bowiem postulaty, wysunięte przez cały naród w toku szerokiej, przełamującej wszelkie opory dyskusji. Można oczekiwać rychłego już zadozwolenia

nia się w naszych fabrykach i warsztatach pracy instytucji samorządu robotniczego. Podjęte zostaną dalsze prace, mające na celu rozszerzenie i właściwe w naszej ekonomice ustawienie zasad rozrachunku gospodarczego. Być może, już wkrótce odpowiednie resorty zajmą się wprowadzaniem na rynek właściwych proporcji cen, o partych o działaniu prawa wartości. Podjęte zostaną kroki, zmierzające do intensyfikacji naszego rolnictwa.

W tym miejscu nie mogę oprzeć się pokusie nawiązania do roli i znaczenia Wielkopolski. Województwo nasze, mające tak bogate tradycje w prowadzeniu intensywnego gospodarki rolnej, ma szczególnie sporo danych, by wypracować nowe środki walki o produkcję rolną, by dać innym województwom przykład, jak gospodarować w oparciu o ogólne wytyczne VIII Plenum — na spółdzielczych, państwowych i chłopskich zagonach. Poznański aktyw rolny stał chyba na to, aby, nie czekając na drobne gromy instrukcje ministerialne, przemyśleć i zaproponować własne koncepcje, które pomogą w osiągnięciu przez „Zielone Zagłębie” skali produkcyjnej, odpowiadającej jego realnym możliwościom i warunkom.

Najbliższe perspektywy — to przede wszystkim: jeszcze wyżej zakasać rękawy!...

Karol RZEMIEŃSKI

UCHWAŁA Egzekutywy KW PZPR

(Dokończenie ze str. 1)

Uwzględniając życzenia i opinie ludzi pracy, młodzieży, studentów, Egzekutywa KW PZPR uważa za szczególnie pilne do rozstrzygnięcia następujące sprawy:

1. Ponowne, wnikliwe rozpatrzenie sprawy tragicznych zająs poznajskich i zastosoowanie aktu amnestijnego w stosunku do zasługujących na to zasądzonych i obwinionych. Egzekutywa KW postanawia zwrócić się z tą sprawą do Marszałka Sejmu i Rady Państwa.

2. Zlikwidowanie wszystkich pozostałości okresu kultu jednostki w postaci nazw ulic, placów, parków, zakładów pracy, spółdzielni produkcyjnych noszących imię, na Józefa Stalina lub osób żyjących. W związku z tym Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego poleca radnym PZPR-owcom wystąpić z odpowiednimi wnioskami do właściwych rad narodowych.

3. Likwidację radiostacji zgłaszających oraz ograniczenia uprawnień Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk do niezbędnych tajemnic państwowych i wojskowych oraz do przecistawiania się wystąpieniom na wojującym do obalenia władzy ludowej.

Doceniając doniosłość i trudność zadań stojących przed całym narodem w przełomowych dla jego przyszłości chwilach. Egzekutywa KW PZPR w Poznaniu apeluje do klasy robotniczej, do całego społeczeństwa naszego województwa, o pełne zachowanie dyscypliny obywatelskiej, o energiczne przeciwstawianie się wszelkim próbom prowokacji oraz nieodpowiedzialnym wystąpieniom i żądaniom. W ten sposób pomożemy obecnemu kierownictwu partii oraz organom władzy ludowej w realizacji zadań nakreślonych przez VIII Plenum KC.

Mając na uwadze powszechny głos społeczeństwa naszego województwa a zwłaszcza miasta Poznania, Egzekutywa KW zwraca się z gorącą prośbą do Komitetu Centralnego naszej partii o wydelegowanie w najbliższym czasie tow. Wiesława na spotkanie z ludnością.

Na ręce marszałka Sejmu

O uchwalenie amnestii dla uczestników czerwcowych wypadków w Poznaniu zwrócili się do Sejmu również obrońcy oskarżonych w procesach poznajskich: Banachy, Barszczewski, Bleidorn, Grzegorzewicz, Hejmowski, Jauks, Kaczyński, Klauziński, Konieczny, Kujański, Luboński, Moś, Napierała, Nowak, Rust, Rzymek, Sopa, Szelejak, Tasiemski, Trojanowski, Umbreit, Waliszewski, Wójciak.

ZMARŁ

Ks. Arcybiskup
Walenty Dymek

(Inf. wł.)

Jak się dowiadujemy, wczoraj, w godzinach popołudniowych, zmarł po dłuższej chorobie Ks. Arcybiskup-Metropolita Poznański Walenty Dymek.

Sprostowanie PAP

W przemówieniu I sekretarza KC PZPR Władysława Gomułki tekst rozpoczynający się od słów: „Był czas kiedy władza ludowa...” powinien brzmieć:

„Był czas, kiedy władza ludowa w Polsce była atakowana zbrojnie i kiedy broniła się zbrojnie, kiedy ginęli setkami i tysiącami członkowie naszej partii, żołnierze i pracownicy państwowi, szczególnie pracownicy urzędów bezpieczeństwa. Był taki surowy czas, którego opary po dzień dzisiejszy nie znikły jeszcze całkowicie z uczuć i serc ludzi.”

Wojsko i naukowcy popierają program VIII Plenum

WARSZAWA (PAP)

Główny Zarząd
Polityczny WP

W dniu 22 bm. odbyło się otwarte zebranie organizacji partyjnych Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego. Po ożywionej dyskusji uczestnicy zebrania podjęli rezolucję:

„Zapewniamy kierownictwo partii, że dołożymy wszystkich starań, aby całe bogactwo uchwał VIII Plenum przeniesło do mas żołnierskich i wychowywało je w duchu bezgranicznej wierności partii i narodowi polskiemu — czytamy m. in. w rezolucji. — Uważamy, że absolutnie niedopuszczalne jest dalsze trwanie sytuacji, w której GZP włożył się w ogień wydarzeń politycznych w kraju i nastrojów politycznych wojska.”

Naukowcy PAN

Około 400 pracowników instytutów i zakładów naukowych oraz administracji Polskiej Akademii Nauk, zgromadzonych 22 bm. w godzinach popołudniowych na masowce w Pałacu Sztasica w Warszawie, uchwaliło rezolucję, w której czytamy m. in.:

„Pracownicy naukowcy wyrażają przekonanie, że rozwój demokracji stworzy przesłanki do dogmatu nauki uwolnionej od rozkazizmu, będącej pozostałością epoki stalinizmu.

Z uznaniem należy powitać właściwą postawę naszego wojska, które przeciwstawiło się wszelkim próbom rozbicia solidarności społeczeństwa i wojska.”

Komitet d/s BP
w Poznaniu

Treść rezolucji pracowników Urzędu Bezpieczeństwa w Poznaniu: „My, pracownicy Wojewódzkiego Urzędu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego w Poznaniu, zebrani na masowce w dniu 22 X 1956 r., solidaryzujemy się całkowicie, przeświadczeni o głębokiej

ślusznosci obrad — z wynikami VIII Plenum.

Witamy z zadowoleniem wyniki obrad Plenum, zmierzające do zapewnienia jednolitego kierownictwa Partii oraz umocnienia więzi partii z masami pracującymi kraju.

Wyrażamy solidarność z programem działania, nakreślonym w przemówieniu tow. Władysława Gomułki, który jest wyrazem walki kierownictwa naszej Partii o pełny proces demokracji, niezależność między braćmi partiami i państwami obozu demokratycznego oraz sojuszu ze Związkiem Radzieckim.

Ze swej strony zapewniamy, że nie będziemy oszczędzać sił w realizowaniu uchwał VIII Plenum, w szczególności walki o pogłębienie i utrwalenie zasad praworządności ludowej.

Nie pozwolimy jednakże, aby na bazie procesu demokracji elementy wrogie usiłowały zawrócić masy pracujące z drogi budowy socjalizmu w naszym kraju.”

PRACOWNICY WOJEW. URZĘDU DO SPRAW BEZP. PUBL. W POZNANIU

Żołnierze KBW

Wyrazem gorącego poparcia dla uchwał VIII Plenum KC PZPR, dla nowo wybranego Biura Politycznego oraz Komitetu Centralnego stało się żołnierskie zebranie oświaty i sztabu KBW oraz garnizonu sztabu KBW — formacji, które w trudnych dniach VIII Plenum zadokumentowały postawę solidarności z postępowym nurtem w partii. W zebraniu udział wzięły delegacje warszawskich zakładów pracy.

Burza oklasków powitała zebranie wystąpienie dowódcy korpusu KBW gen. brygady Włodzimierza Musia, który stwierdził m. in.:

„Jesteśmy nierozdzielnie częścią narodu i jego bohaterskiej klasy robotniczej. Stanowimy protestujemy przeciwko próbom wbijania klina między klasę robotniczą a siły zbrojne. Pozwólcie, towarzysze żołnierze, w naszym imieniu zapewnić przedstawicieli ludu pracującego stolicy i inteligencji, że żołnierze KBW gotowi są oddać wszystkie swoje siły w służbie narodu, partii i jej nowego kierownictwa”.

Projekt Ordynacji Wyborczej

do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

przyjęty przez komisję sejmową w dniu 20 października 1956 r.

Rozdział I Zasady ogólne

Art. 1.

1. Wybory są powszechne: prawo wybierania ma każdy obywatel Polski, mający w dniu wyborów ukończonych 18 lat — bez względu na płeć, przynależność narodową i rasę, wyznanie, wykształcenie, czas zamieszkiwania w obwodzie głosowania, pochodzenie społeczne, zawód i stan majątkowy.

2. Kobiety mają wszystkie prawa wyborcze na równi z mężczyznami.

3. Wojskowi mają wszystkie prawa wyborcze na równi z osobami cywilnymi.

Art. 2.

Nie mają prawa wybierania obywateli:

1. Pozbawieni zdolności do czynności prawnych lub w niej ograniczeni z powodu choroby umysłowej.

2. Pozbawieni praw publicznych i obywatelskich praw honorarium prawomocnym orzeczeniem sądu, wydanym po dniu 22 lipca 1944 r. w czasie trwania pozbawienia praw.

Art. 3.

Wybrany może być każdy, komu przysługuje prawo wybierania jeżeli ukończył lat 21.

Art. 4.

Wybory są równe: obywatele biorą udział w wyborach na równych zasadach, każdemu wyborcy przysługuje jeden głos.

Art. 5.

1. Wybory są bezpośrednie: wyborcy wybierają bezpośrednio posłów na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Głosować można tylko osobiście.

Art. 6.

Wybory odbywają się w tajnym głosowaniu.

Rozdział II

Zarządzenie wyborów

Art. 7.

1. Wybory zarządza Rada Państwa nie później niż na miesiąc przed upływem kadencji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Kadencja Sejmu liczy się od dnia otwarcia pierwszej sesji nowoobranego Sejmu.

3. Wybory odbywają się w jednym dniu równocześnie w całym państwie.

Art. 8.

1. Uchwała o zarządzeniu wyborów wyznacza datę wyborów na dzień ustawowo uznany za wolny od pracy, przypada na dzień otwarcia pierwszej sesji nowoobranego Sejmu.

2. Uchwała ta oznacza równocześnie dni, w których upływają terminy przewidziane w niniejszej ustawie (kalendarz wyborczy).

Art. 9.

Uchwałą o zarządzeniu wyborów ogłasza się w dzienniku ustaw najpóźniej w 60 dniu przed dniem wyborów.

Rozdział III

Okręgi wyborcze

Art. 10.

1. Posłowie są wybierani w okręgach wyborczych.

2. W każdym okręgu wyborczym wybiera się taką liczbę posłów, jaka odpowiada liczbie mieszkańców okręgu, w stosunku: 1 poseł na 60.000 mieszkańców.

Art. 11.

1. Rada Państwa ustala:

1) podział obszaru państwa na okręgi wyborcze (liczba, granice, numery);

2) liczbę posłów, jaka ma być wybrana z każdego okręgu, zgodnie z zasadą określoną w art. 10 ust. 2.

3) siedziby okręgowych komisji wyborczych.

2. Uchwałą Rady Państwa (ust. 1) ogłasza się w Monitorze Polskim najpóźniej w 55 dniu przed dniem wyborów. O uchwale podaje się również do wiadomości wyborców przez rozplakatowanie obwieszczeń.

Rozdział IV

Obwody głosowania

Art. 12.

Dla przeprowadzenia głosowania tworzy się obwody głosowania.

Art. 13.

Obwody głosowania tworzy się według następujących zasad:

1) Obwód głosowania powinien z reguły obejmować 1.000 — 3.000 mieszkańców.

2) Można tworzyć obwody głosowania dla grup mieszkańców powyżej 300 osób, zamieszkujących w odległości ponad 5 km od ośrodka najbliższego obwodu głosowania.

3) Można tworzyć obwody głosowania w szpitalach, sanatoriach, i w innych zakładach służby zdrowia oraz w zakładach pomocy społecznej i zakładach inwalidzkich, jeżeli przebywa w nich co najmniej 25 wyborców.

4) Znajdujące się w podróży w dniu wyborów okręty i statki, na których znajduje się co najmniej 25 wyborców, stanowią obwody głosowania, przynależność takich obwodów głosowania do okręgów wyborczych ustala się według macierzystego portu okrętu lub statku.

5) Jednostki wojskowe tworzą dla swego składu obwody głosowania według stosunku: 50 — 3.000 wyborców na jeden obwód głosowania.

2. Gromada stanowi z reguły obwód głosowania.

Art. 14.

1. Ilość, granice i numery obwodów głosowania oraz siedziby obwodowych komisji wyborczych ustala:

1) w miastach stanowiących powiaty miejskie — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej,

2) w dzielnicach większych miast — Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej,

3) w miastach nie stanowiących powiatów miejskich, w osiedlach i w gromadach — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

2. Uchwały dotyczące ilości, granic i numerów obwodów głosowania oraz siedzib obwodowych komisji wyborczych podaje się do wiadomości wyborców przez rozplakatowanie obwieszczeń, najpóźniej w 50 dniu przed dniem wyborów.

3. Obwody głosowania oraz siedziby obwodowych komisji wyborczych dla składu jednostek wojskowych ustalają do wódzy okręgów wojskowych.

Rozdział V

Komisje wyborcze

Art. 15.

Dla przeprowadzenia wyborów powołuje się:

1) Państwową Komisję Wyborczą,

2) okręgowe i obwodowe komisje wyborcze.

Art. 16.

Do zadań Państwowej Komisji Wyborczej należy:

1) nadzór nad ściśłym przestrzeganiem przepisów Ordynacji Wyborczej przez okręgowe i obwodowe komisje wyborcze;

2) rozpatrywanie skarg na działalność okręgowych komisji wyborczych, a w szczególności nieważności zgłoszenia listy, w całości lub w części;

3) ustalenie i ogłoszenie wyników wyborów;

4) zarejestrowanie wybranych posłów i wydanie im zaświadczeń o wyborze;

5) złożenie Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprawozdania z wyborów, w trybie ustalonym przez Radę Państwa;

6) przekazanie akt wyborczych Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w celu stwierdzenia ważności wyborów.

Art. 17.

Do zadań okręgowej komisji wyborczej należy:

1) nadzór nad ściśłym przestrzeganiem przepisów Ordynacji Wyborczej przez komisje obwodowe okręgu;

2) rozpatrywanie skarg na działalność obwodowych komisji wyborczych;

3) rejestrowanie kandydatów;

4) dostarczenie obwodowym komisjom wyborczym urzędowych kart do głosowania;

5) ustalenie wyników głosowania w okręgu wyborczym i przesłanie ich Państwowej Komisji Wyborczej;

6) przesłanie materiałów z przeprowadzonych wyborów Prezydium Wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) Rady Narodowej.

Art. 18.

Do zadań obwodowej komisji wyborczej należy:

1) przeprowadzenie głosowania w obwodzie,

2) obliczenie wyników głosowania w obwodzie,

3) przesłanie protokołów głosowania okręgowym komisjom wyborczym tych okręgów, w skład których obwód wchodzi,

4) przesłanie protokołów głosowania wraz z kartami głosowania i innymi materiałami z przeprowadzonego głosowania odpowiedniemu prezydium rady narodowej miejskiej, dzielnicowej, osiedla, gromadzkiej.

Art. 19.

1. W skład Państwowej Komisji Wyborczej wchodzi: przewodniczący, dwaj zastępcy przewodniczącego, sekretarz i 12 członków.

2. Państwową Komisję Wyborczą powołuje Rada Państwa spośród osób wysuniętych przez naczelne władze organizacji politycznych i społecznych.

Art. 20.

1. W skład okręgowych komisji wyborczych wchodzi: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz oraz 6—8 członków.

2. W skład obwodowych komisji wyborczych wchodzi: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz oraz 2—6 członków.

3. W obwodach głosowania, liczących poniżej 300 wyborców, wchodzi w skład obwodowej komisji wyborczej: przewodniczący, zastępca przewodniczącego i sekretarz.

4. Okręgowe komisje wyborcze powołuje Wojewódzka Rada Narodowa (Rada Narodowa M. St. Warszawy i m. Łodzi), właściwa ze względu na siedzibę komisji.

5. Obwodowe komisje wyborcze powołują: dla obwodów głosowania, położonych w miastach — miejskie rady narodowe, dla obwodów w dzielnicach większych miast — dzielnicowe rady narodowe, dla obwodów w osiedlach — rady narodowe osiedli, dla obwodów w gromadach — gromadzkie rady narodowe.

6. Obwodowe komisje wyborcze w obwodach głosowania, utworzonych dla składu jednostek wojskowych, powołuje Rada Państwa.

Art. 21.

Państwową Komisję Wyborczą oraz okręgowe i obwodowe komisje wyborcze powołuje się spośród wyborców.

Art. 22.

1. Państwową Komisję Wyborczą powinna być powołana najpóźniej 55 dnia przed dniem wyborów.

2. Okręgowe komisje wyborcze powinny być powołane najpóźniej 50 dnia przed dniem wyborów.

3. Obwodowe komisje wyborcze powinny być powołane najpóźniej 45 dnia przed dniem wyborów.

Art. 23.

Rada Państwa ustali regulamin prac i wzór pieczęci Państwowej Komisji Wyborczej oraz okręgowych i obwodowych komisji wyborczych.

Pracownikowi, który opuścił pracę w związku z wykonywaniem czynności członka komisji wyborczej, przysługuje od pracodawcy wynagrodzenie za opuszczony czas pracy.

Art. 24.

Pracownikowi, który opuścił pracę w związku z wykonywaniem czynności członka komisji wyborczej, przysługuje od pracodawcy wynagrodzenie za opuszczony czas pracy.

Art. 25.

1. Państwową Komisję Wyborczą rozwiązuje się z upływem kadencji sejmu, wybrane go w wyborach, przez nią przeprowadzonych.

2. Okręgowe i obwodowe komisje wyborcze rozwiązuje Rada Narodowa, która je powołała, po zakończeniu ich działalności, a obwodowe komisje wyborcze, powołane dla składu jednostek wojskowych — Rada Państwa.

Rozdział VI

Spisy wyborców

Art. 26.

1. Prezydium rad narodowych miejskich, dzielnicowych, osiedli i gromadzkich sporządza w 3 egzemplarzach spisy obywateli mających prawo wybierania, a zamieszkałych na terenie danej rady narodowej (spisy wyborców).

2. Sposób sporządzania spisów wyborców w jednostkach wojskowych ustali minister obrony narodowej za zgodą prezesa Rady Ministrów.

Art. 27.

1. Spis wyborców układa się oddzielnie dla każdego obwodu głosowania.

2. W spisie wymienia się nazwisko, imię, imię ojca, datę urodzenia i miejsce zamieszkania wyborcy. Spis wyborców podpisuje przewodniczący i sekretarz prezydium rady narodowej.

3. Wzór spisu wyborców ustali prezes Rady Ministrów.

Art. 28.

Spisy wyborców będą najpóźniej 38 dnia przed dniem wyborów przesłane przewodniczącym obwodowych komisji wyborczych w dwóch egzemplarzach.

Art. 29.

Przewodniczący obwodowych komisji wyborczych najpóźniej 35 dnia przed dniem wyborów wykładają spisy wyborców do publicznego wglądu w lokalach obwodowych komisji wyborczych przez 30 dni po 5 godzin dziennie, w porze dostępnej dla pracujących.

Art. 30.

1. Po wyłożeniu spisu wyborców można przez obwodową komisję wyborczą wnieść do prezydium rady narodowej, które sporządziło spis wyborców, ustnie do protokołu lub pisemnie reklamacje przeciw nieprawidłowości spisu, a w szczególności przeciw pominięciu w nim lub zamieszczeniu określonych osób.

2. Reklamacje rozpatruje prezydium rady narodowej w ciągu 3 dni od daty ich wniesienia.

3. Załatwiając reklamacje, prezydium rady narodowej:

1) uzupełnia spis wyborców bądź

2) skreśla ze spisu wyborców osobę, której reklamacja dotyczy, zawiadamiając ją o tym, bądź

3) pozostawia reklamację bez uwzględnienia, zawiadamiając o tym reklamującego.

4. Od decyzji prezydium rady narodowej nie uwzględniającej reklamacji lub powodującej skreślenie osoby ze spisu wyborców mogą reklamujący, i osoba skreślona ze spisu wyborców wnieść skargę do sądu powiatowego właściwego ze względu na miejsce sporządzenia spisu wyborców. Sąd w ciągu 3 dni rozpatrzy sprawę i wyda orzeczenie zawiadamiając o nim skarżącego. Od orzeczenia sądu nie przysługuje dalszy środek prawny.

Art. 31.

1. Wyborca zmieniający miejsce pobytu w czasie między

sporządzeniem spisu wyborców a dniem wyborów będzie wpisany do spisu wyborców i dopuszczony do głosowania w obwodzie swego nowego miejsca pobytu.

Uprawnienie to przysługuje wyborcy na podstawie „zaświadczenia o prawie głosowania”, wydanego na jego żądanie przez właściwe prezydium rady narodowej. Wydając „zaświadczenie o prawie głosowania”, prezydium rady narodowej skreśla wyborcę ze spisu wyborców z adnotacją: „wyjechał”.

2. Wzór „zaświadczenia o prawie głosowania” ustali prezes Rady Ministrów.

Art. 32.

Obwodowa komisja wyborcza wpisze do spisu wyborców i dopuści do głosowania osoby wchodzące w skład komisji lub pełniące straż przy komisji, jeżeli osoby te przedstawiają zaświadczenie przewodniczącego komisji tego obwodu, w którym są wpisane do spisu wyborców, że nie będą w tym obwodzie głosowały. O wydaniu takiego zaświadczenia przewodniczący czyni adnotację w spisie wyborców.

Rozdział VII

Zgłaszanie kandydatów

Art. 33.

Prawo zgłaszania kandydatów na posłów przysługuje organizacjom politycznym, zawodowym i spółdzielczym. Związkowi Samopomocy Chłopskiej, Związkowi Młodzieży Polskiej, jak również innym masowym organizacjom społecznym ludu pracującego.

Art. 34.

Kandydaci na posłów zgłaszani są w okręgach wyborczych.

Art. 35.

1. Prawo zgłaszania kandydatów na posłów w okręgach wyborczych wykonąć mogą zarówno naczelne, jak i terenowe organa wymienionych w art. 33 organizacji.

2. Organizacje wymienione w art. 33 wykonąć mogą prawo zgłaszania kandydatów na posłów samoistnie lub łącznie.

Art. 36.

Organizacje (art. 33) zgłaszają kandydatów zarówno z własnej inicjatywy, jak również spośród osób wysuniętych na zebraniach pracowników w zakładach pracy, na zebraniach środowiskowych, na zebraniach gromadzkich i wiejskich, na zebraniach członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, pracowników państwowych gospodarstw rolnych i żołnierzy w jednostkach wojskowych.

Art. 37.

1. Kandydatów zgłasza się do właściwej Okręgowej Komisji Wyborczej przez zgłoszenie listy kandydatów najpóźniej 35 dnia przed dniem wyborów.

2. Listę podpisuje właściwy organ zgłaszający organizację (art. 35 ust. 1). Równocześnie ze zgłoszeniem listy podać należy pisemnie adres, pod który kierowana ma być korespondencja dla organizacji zgłaszającej listę.

3. Do zgłoszenia należy dołączyć pisemne oświadczenia kandydatów, że zgadzają się kandydować w danym okręgu. Oświadczenia kandydatów mogą też być złożone komisji okręgowej odrębnie, nie później jednak niż 35 dnia przed dniem wyborów.

Art. 38.

1. Można kandydować tylko w jednym okręgu i tylko z jednej listy.

2. Kandydować można w dowolnym okręgu, niezależnie od miejsca zamieszkania.

3. Kandydat nie może wchodzić w skład żadnej komisji wyborczej właściwej dla okręgu, w którym kandyduje, z wyjątkiem Państwowej Komisji Wyborczej.

Art. 39.

Liczba kandydatów na liście powinna przewyższać liczbę posłów przypadającą na dany o-

kręg, nie więcej jednak niż o dwie trzecie.

Art. 40.

W zgłoszonej liście należy podać nazwisko, imię, wiek, zawód i miejsce zamieszkania każdego kandydata.

Nazwiska zgłoszonych powinny być oznaczone kolejnymi numerami, poczynając od 1, w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatów.

Art. 41.

Zgłaszająca organizacja może w pisemnym oświadczeniu, złożonym równocześnie z listą, wskazać oznaczenie (godło) zgłoszonej listy.

Art. 42.

1. Jeżeli zgłoszenie listy nastąpiło zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, okręgowa komisja wyborcza rejestruje je listę, sporządzając w dwu egzemplarzach protokół przyjęcia zgłoszenia, z których jeden przesyła niezwłocznie do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Wzór protokołu przyjęcia zgłoszenia listy ustali Rada Państwa.

Art. 43.

1. Przewodniczący okręgowej komisji wyborczej bada, czy zgłoszona lista odpowiada przepisom prawa, a o dostarczonych wadażach zawiadamia zgłaszającą organizację najpóźniej w dwa dni po zgłoszeniu.

2. Jeżeli wskazane wady nie zostaną usunięte w ciągu dwu dni, okręgowa komisja wyborcza stwierdza nieważność zgłoszenia listy w całości lub co do poszczególnych kandydatów. W razie stwierdzenia nieważności zgłoszenia tylko co do poszczególnych kandydatów listę rejestruje się w zakresie nie dotkniętym nieważnością.

Art. 44.

1. Decyzje okręgowej komisji wyborczej w przedmiocie nieważności zgłoszenia (art. 43 ust. 2) doręcza się niezwłocznie organizacji zgłaszającej listę. Organizacja ta może w ciągu 2 dni zaskarżyć decyzję do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Uchwała Państwowej Komisji Wyborczej jest ostateczna.

Art. 45.

Okręgowa komisja wyborcza ogłasza dane o zarejestrowanych listach najpóźniej 25 dnia przed dniem wyborów.

Rozdział VIII

Karty do głosowania

Art. 46.

Okręgowa komisja wyborcza zarządza wydrukowanie urzędowych kart do głosowania w potrzebnej ilości i rozsyła je wraz z kopertami obwodowym komisjom wyborczym w takim terminie, aby obwodowe komisje wyborcze otrzymały je najpóźniej 15 dnia przed dniem wyborów. Karty do głosowania powinny być opatrzone pieczęcią okręgowej komisji wyborczej.

Art. 47.

1. Karta do głosowania wymienia nazwiska i imiona kandydatów każdej zarejestrowanej w okręgu listy, w kolejności umieszczenia na tej liście. Jeżeli lista ma oznaczenie (godło) zgłoszone w myśl art. 41, umieszcza się je przed wymienieniem kandydatów tej listy.

2. Kolejność umieszczenia list na karcie do głosowania ustala się według kolejności ich zgłoszenia w okręgowej komisji wyborczej. Wielkość i rodzaj czcionek powinny być jednakowe dla wszystkich list.

3. Karta do głosowania zawierać powinna odpowiednią rubrykę przeznaczoną dla umieszczenia przez wyborcę znaku wskazującego, na któ-

(Ciąg dalszy na str. 4)

Projekt Ordynacji Wyborczej do Sejmu PRL

(Dokończenie ze str. 5)

raz z list głosuje, chyba że w okręgu zarejestrowana jest tylko jedna lista.

4. Wzór karty do głosowania ustali Rada Państwa.

Art. 48

Karta do głosowania może być zadrukowana tylko po jednej stronie.

Rozdział IX Głosowanie

Art. 49

1. Głosowanie odbywa się w lokalu obwodowej komisji wyborczej bez przerwy między godziną 6 a 22.

2. Głosowanie odbywa się bez względu na ilość list zarejestrowanych w danym okręgu.

Art. 50

1. Od chwili rozpoczęcia głosowania do chwili ustalenia jego wyników powinni być bez przerwy obecni w lokalu wyborczym przewodniczący obwodowej komisji wyborczej lub jego zastępca i dwaj członkowie komisji.

2. W przypadku nieobecności tych osób przewodniczący lub jego zastępca uzupełni skład komisji przez powołanie osób spośród wyborców.

3. W lokalu wyborczym mogą być obecni mężowie zaufania wyznaczeni przez organizację polityczną i społeczne, które w danym okręgu wyborczym zgłosiły listy kandydatów.

Art. 51

1. Przewodniczący obwodowej komisji wyborczej czuwa nad utrzymaniem porządku w czasie głosowania oraz nad zabezpieczeniem tajności głosowania i w tym celu może wydawać odpowiednie zarządzenia porządkowe.

2. Na żądanie przewodniczącego właściwe organa państwa we oddadza do jego rozporządzenia odpowiednią straż.

3. Agitacja w lokalu wyborczym w czasie głosowania jest wzbroniona.

Art. 52

1. Przed rozpoczęciem głosowania obwodowa komisja wyborcza bada, czy urna wyborcza jest próżna, czy na miejscu znajdują się spisy wyborców oraz potrzebna ilość kart do głosowania i kopert, jak również czy w lokalu komisji umieszczone są osłony zabezpieczające tajność głosowania, po czym komisja zamyka i opieczętowała urnę wyborczą pieczęcią komisji.

2. Od chwili zapieczętowania aż do końca głosowania urny otwierać nie wolno.

Art. 53

1. Przed oddaniem głosu wyborca okazuje komisji dowód osobisty, a w jego braku legitymację służbową, legitymację związku zawodowego lub inny dokument stwierdzający jego tożsamość. Wyborca nie posiadający dokumentów tożsamości, uznanych przez komisję za wystarczające, może powołać się na świadectwo dwóch wiarygodnych osób, znanych komisji obwodowej.

2. Decyzja komisji w sprawie tożsamości osoby jest ostateczna.

3. Komisja sprawdza, czy dana osoba figuruje w spisie wyborców lub czy posiada zaświadczenie, o którym mowa w art. 31 albo 32. Następnie wyborca otrzymuje od komisji urządową kartę do głosowania i kopertę.

4. Zaświadczenie, o których mowa w ust. 3 komisja zatrzymuje w celu dołączenia do protokołu głosowania.

Art. 54

1. Po otrzymaniu karty do głosowania i koperty wyborca udaje się do pomieszczenia za osłoną, gdzie zaznajamia się z kartą do głosowania.

2. Jeżeli karta do głosowania obejmuje dwie lub więcej list, wyborca umieszcza w przeznaczonych do tego rubryce karty do głosowania znak wskazujący, że głosuje na kandydatów określonej listy.

3. Wyborca ma prawo skreślenia poszczególnych kandydatów listy, na którą głosuje.

4. Następnie wyborca wkłada kartę do głosowania do koperty, podchodzi do urny i w obecności komisji wrzuca kopertę do urny.

Art. 55

Ułomni lub niepiśmienni mogą korzystać przy głosowaniu z pomocy innych osób.

Art. 56

1. Głosowania przerywać nie wolno. Gdyby wskutek nadzwyczajnych wydarzeń czynności wyborcze były na czas przejściowo niemożliwe, obwodowa komisja wyborcza może przedłużyć je lub odroczyć do dnia następnego. Zarządzenie o tym powinno być natychmiast przesłane do wiadomości prezydium właściwej ze względu na siedzibę obwodowej komisji wyborczej rady narodowej oraz podane do publicznej wiadomości w sposób przyjęty w danej miejscowości.

2. W razie przerwania głosowania komisja opieczętowała urnę i oddaje ją do przechowania przewodniczącemu. Po podjęciu głosowania komisja stwierdza protokolem, czy pieczęcie pozostały nienaruszone.

Rozdział X

Ustalenie wyników głosowania w obwodzie i w okręgu

Art. 57.

1. O godzinie 22 lub wcześniej, z chwilą oddania głosów przez wszystkich wyborców, przewodniczący obwodowej komisji wyborczej ogłasza zamknięcie głosowania, po czym komisja przystępuje do ustalenia wyników głosowania w obwodzie.

2. Przy ustalaniu wyników głosowania mogą być obecni mężowie zaufania wyznaczeni przez organizację polityczną i społeczne, które w danym okręgu wyborczym zgłosiły listy kandydatów.

Art. 58.

1. Przewodniczący otwiera urnę wyborczą, po czym liczy znajdujące się w niej karty do głosowania.

2. Jednocześnie ustala się na podstawie spisu wyborców liczbę oddanych głosów.

3. Gdyby liczba kart do głosowania w urnie różniła się od liczby głosujących, komisja pada w protokole przypuszczała na przyczynę tej niezgodności.

Art. 59.

Po ustaleniu liczby kart do głosowania obwodowa komisja wyborcza przystępuje do obliczenia liczby głosów oddanych na kandydatów poszczególnych list.

Art. 60.

1. Głos uważa się za oddany na nieskreślonych kandydatów listy, na którą wyborca głosował.

2. Jeżeli na karcie do głosowania nie umieszczono znaku przewidzianego w art. 54 ust. 2 albo gdy znak ten umieszczono przy dwu lub więcej listach głos uważa się za oddany na nieskreślonych kandydatów tej listy, która wydrukowana jest na karcie jako pierwsza.

3. W przypadku, gdy liczba nieskreślonych kandydatów przewyższa liczbę posłów przypadającą na dany okręg wyborczy, głos uważa się za oddany na tych nieskreślonych kandydatów, których nazwiska zamieszczono na karcie do głosowania w pierwszej kolejności.

Art. 61.

1. Nieważne są karty do głosowania:

1) inne, aniżeli urządowo ustalono (art. 46),

2) nie opatrzone pieczęcią obwodowej komisji wyborczej.

2. Dopisanie poszczególnych nazwisk nie wpływa na ważność karty.

Art. 62.

1. Obwodowa komisja wyborcza sporządza protokół głosowania.

2. W protokole należy wymienić:

1) uprawnionych do głosowania,

2) oddanych głosów,

3) głosów nieważnych,

4) głosów ważnych,

5) głosów ważne oddanych na poszczególnych kandydatów.

3. Protokół głosowania sporządza się w dwóch egzemplarzach według wzoru ustalonego przez Radę Państwa.

4. Protokół podpisują wszystkie osoby wchodzące do obwodowej komisji wyborczej obecne w chwili sporządzenia protokołu.

5. Mężom zaufania (art. 57 ust. 2) przysługuje prawo wniesienia uwag do protokołu z wyrażeniem konkretnych zarzutów.

Art. 63

1. Przewodniczący obwodowej komisji wyborczej przesyła niezwłocznie jeden egzemplarz protokołu głosowania w zapieczętowanej kopercie do obwodowej komisji wyborczej.

2. Karty do głosowania (osoby ważne i nieważne) należy opieczętować pieczęcią komisji i wraz z drugim egzemplarzem protokołu głosowania, zaświadczeniami, o których mowa w art. 31 i 32 oraz spisem wyborców — przesłać niezwłocznie do Prezydium Rady Narodowej (miejskiej, dzielnicowej, osiedla, gromadzkiej). Prezydium rady narodowej przechowuje te materiały do czasu otrzymania dalszych zarządzeń Rady Państwa.

Art. 64

1. Na podstawie protokołów otrzymanych od obwodowych komisji wyborczych, okręgowa komisja wyborcza ustala wynik głosowania w okręgu.

2. Przy ustalaniu wyników głosowania mogą być obecni mężowie zaufania, wyznaczeni przez organizację polityczną i społeczne, które w danym okręgu wyborczym zgłosiły listy kandydatów.

Art. 65

Okręgowa Komisja Wyborcza sporządza protokół, obejmujący dla całego okręgu zestawienie:

- 1) osób uprawnionych do głosowania,
- 2) oddanych głosów,
- 3) głosów nieważnych,
- 4) głosów ważnych,
- 5) głosów ważne oddanych na poszczególnych kandydatów.

Art. 66

1. Protokół (art. 65) sporządza się w dwóch egzemplarzach.

2. Protokół podpisują wszystkie osoby wchodzące do okręgowej komisji wyborczej, obecne w chwili sporządzenia protokołu.

3. Mężom zaufania (art. 64 ust. 2) przysługuje prawo wniesienia uwag do protokołu z wyrażeniem konkretnych zarzutów.

4. Wzór protokołu ustali Rada Państwa.

Art. 67

1. Przewodniczący okręgowej komisji wyborczej przesyła niezwłocznie jeden egzemplarz protokołu w zapieczętowanej kopercie do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Drugi egzemplarz protokołu wraz z protokołami głosowania obwodowych komisji wyborczych i innymi materiałami z przeprowadzonych wyborów — należy niezwłocznie przesłać do prezydium wojewódzkiej (st. m. Warszawy i m. Łodzi) rady narodowej. Prezydium rady narodowej przechowuje te materiały do czasu otrzymania dalszych zarządzeń Rady Państwa.

Art. 68

Państwowa Komisja Wyborcza ustali tryb przekazywania protokołów oraz innych materiałów z głosowania przeprowadzonego w obwodach utworzonych dla składu jednostek wojskowych.

Rozdział XI

Ustalenie i ogłoszenie wyników wyborów

Art. 69

1. Po otrzymaniu protokołów od wszystkich okręgowych komisji wyborczych Państwowa Komisja Wyborcza ustala wyniki wyborów w całym państwie według okręgów wyborczych.

2. Za wybranych uważa się kandydatów, na których w okręgu wyborczym oddano najwięcej ważnych głosów, jeżeli każdy z nich otrzymał wię-

cej niż połowę (bezwzględna większość) ważnych głosów, przy czym liczba wybranych nie może przewyższać liczby posłów przypadającej na dany okręg wyborczy.

3. W przypadku, gdy dwu lub więcej kandydatów otrzymało równą liczbę głosów, a uznanie wszystkich tych kandydatów za wybranych spowodowałoby przekroczenie liczby posłów przypadającej na dany okręg, o wyborze decyduje kolejność zamieszczenia kandydata na karcie do głosowania.

Art. 70

Państwowa Komisja Wyborcza wystawia wybranym posłom zaświadczenia o wyborze według wzoru ustalonego przez Radę Państwa.

Art. 71

1. Państwowa Komisja Wyborcza wystawia wybranym posłom zaświadczenia o wyborze według wzoru ustalonego przez Radę Państwa.

2. Państwowa Komisja Wyborcza może upoważnić okręgowe komisje wyborcze do wystawienia zaświadczeń w jej imieniu.

Art. 72

1. Jeżeli w głosowaniu wzięła udział mniej niż połowa uprawnionych do głosowania w okręgu, Rada Państwa na wniosek Państwowej Komisji Wyborczej ogłasza w ciągu dwóch tygodni od daty pierwszych wyborów zarządzenie o przeprowadzeniu ponownych wyborów w okręgu.

2. To samo dotyczy przypadku, jeżeli z powodu niezuzyskania przez poszczególnych kandydatów bezwzględnej większości ważnych głosów obsadzona została mniej niż połowa mandatów danego okręgu.

3. Ponowne wybory odbywają się w trybie przewidzianym niniejszą ustawą na podstawie spisów wyborców sporządzonych dla pierwszych wyborów.

4. Ponowne wybory przeprowadza się jeden raz.

Rozdział XII

Ważność wyborów

Art. 73.

1. Wybory unieważnia się, jeżeli dopuszczono się przy nich przestępstw przeciw głosowaniu w sprawach publicznych lub naruszania istotnych przepisów niniejszej ustawy, a przestępstwa te lub naruszenia przepisów mogły wywrzeć istotny wpływ na wynik wyborów.

2. Wybory unieważnia się w tym okręgu lub obwodzie, w którym powstała przyczyna nieważności.

Art. 74

O ważności wyborów rozstrzyga Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w trybie ustalonym uchwałą Sejmu.

Art. 75

Unieważniając wybory Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej unieważnia mandaty pochodzące z tych wyborów, a Rada Państwa zarządza w granicach unieważnienia ponowne wybory lub podjęcie niektórych czynności wyborczych, wskazując czynność, od której należy ponowić postępowanie wyborcze.

Rozdział XIII

Wygaśnięcie mandatu posła i obsadzenie mandatu w ciągu kadencji Sejmu

Art. 76.

1. Wygaśnięcie mandatu posła następuje wskutek:

- 1) śmierci,
- 2) zrzeczenia się mandatu,
- 3) utraty prawa wybieralności,
- 4) odwołania posła przez wyborców.

2. Tryb odwołania posła przez wyborców określa osobna ustawa.

3. Wygaśnięcie mandatu

stwierdza Sejm Polskiej Rzeczypospolitej.

Art. 77.

1. W razie wygaśnięcia mandatu posła, Sejm na najbliższej sesji może na wniosek organizacji, która zgłosiła kandydaturę posła, podjąć uchwałę o wstąpieniu na jego miejsce kandydata zgłoszonego na tej samej liście (art. 37), jeżeli kandydat ten uzyskał w wyborach kolejno największą liczbę głosów (bezwzględna większość) ważnych głosów i nie stracił wyborczej rańności.

2. Przypisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wygaśnięcia mandatu na skutek odwołania posła.

Art. 78

1. Jeżeli Sejm nie podjął uchwały określonej w art. 77 ust. 1, a skutkiem wygaśnięcia mandatu liczba mandatów nie obsadzonych w danym okręgu wynosi co najmniej 1/3 i do upływu kadencji Sejmu po zostaje co najmniej 6 miesięcy — Rada Państwa zarządza wybory uzupełniające.

2. Wybory uzupełniające odbywają się w trybie przewidzianym niniejszą ustawą.

Art. 79.

Wybory uzupełniające przeprowadza się również w przypadku zarządzenia głosowania w sprawie odwołania posła przez wyborców.

Rozdział XIV

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 80

Koszty związane z wyborami pokrywa się z budżetu państwa.

Art. 81

Pisma w sprawach wyborczych wolne są od opłat skarbowych.

Art. 82

1. Członkowie komisji wyborczych otrzymują zwrot kosztów podróży, jeżeli mieszkają poza miejscem urzędowania komisji.

2. Wysokość kosztów podróży oraz zasady ich pokrywania i wypłaty ustali prezes Rady Ministrów.

Art. 83

Uprawnienia ministra obrony narodowej, o których mowa w art. 26 ust. 2, przysługują w stosunku do wojsk wewnętrznych ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. 84

Kto dopuszcza się przestępstw przeciwko głosowaniu w sprawach publicznych podlega karom przewidzianym w kodeksie karnym.

Art. 85

1. Czynności wyborcze dokonane w związku z wyborami do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej drugiej kadencji na podstawie przepisów ustawy z dnia 1 sierpnia 1952 r. — ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — pozostają w mocy.

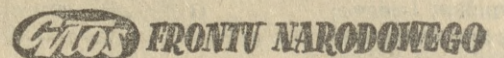
2. Dla przeprowadzenia tych wyborów termin ogłoszenia uchwały w przedmiocie ilości, granic i numerów obwodów głosowania oraz siedzib obwodowych komisji wyborczych jak również termin powołania okręgowych komisji wyborczych ustala się na dzień 1 listopada 1956 r.

Art. 86.

Posel na czas trwania mandatu poselskiego otrzymuje na swój wniosek bezpłatny urlop w zakładzie pracy, w którym jest zatrudniony. W zakresie uprawnień uzależnionych od ciągłości pracy okres tego urlopu zalicza się do okresu pracy.

Art. 87.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(Nasi specjaliści wysłannicy donoszą:)

W atmosferze wielkiej dyskusji politycznej przebiegają dalsze wybory kandydatów do gromadzkich komitetów Frontu Narodowego oraz wybory delegatów na konferencję powiatową FN. Konferencje te wyłonią z kolei delegatów do okręgów wyborczych, gdzie sunięci zostaną kandydaci na posłów do Sejmu PRL.

Miniona niedziela upłynęła na wsi pod znakiem wyborów. Wysłannicy „Głosu” byli świadkami kilku takich zebrań. M. in. uczestniczyliśmy w zebraniu wyborczym w Wapnie I (powiat Wągrowiec). Delegatami na konferencję powiatową zostali tam wybrani obywateli: Stanisław Mazur i Ignacy Czarczyk.

Zanotować możemy, że zebranie wyborcze w Wapnie I przebiegało zgodnie z zasadami demokracji. Trzeba jednak podkreślić, że zaznaczyło się tam zjawisko pewnego rodzaju „wymuszania”. Chodzi o to, że niektórzy z wybieranych odmawiali przyjęcia odpowiedzialnych funkcji wobec wielkiego przeciążenia pracą społeczną. Kilku zebranych starało się jednak zmuszać ich do zgody na przyjęcie stanowiska, co — oczywiście — nie jest zdrowym zjawiskiem.

Obecny na zebraniu przewodniczący powiatowego komitetu FN — Florian Dojaś słusznie zwrócił na to uwagę aktywistów Wapna I.

Dosłownie kilkadziesiąt metrów dalej miało się odbyć inne tego rodzaju zebranie. Niestety — w Wapnie — Osiedlu przybyli na salę aktywiści rozszedli się do domów. Fakt, że części zaproszonych członków komitetu Frontu Narodowego nie przyszła na zebranie — rzucza wymowne światło na działalność tego komitetu. Zebranie wyborcze ma być zwołane ponownie. Zobaczymy!

W niedzielę ukazał się w Parkowie (pow. Oborniki) nowy gromadzki komitet Frontu Narodowego i składy delegacji na konferencję powiatową i okręgową. (p)

Prasa światowa o obradach VIII Plenum KC PZPR

Przebieg i wyniki obrad VIII Plenum KC PZPR znalazły się w centrum uwagi światowej opinii publicznej. Świadczy o tym przede wszystkim powódź korespondencji, sprawozdań i komentarzy zamieszczonych na pierwszych stronach prasy światowej.

W komentarzach prasy burżuazyjnej na temat wydarzeń w Polsce dają się zauważyć wyraźnie dwie tendencje. Niektóre organa prasy zachodniej podają trzeźwą ocenę sytuacji i przytaczają fakty dochodzące do wniosku, że przemiany zachodzące obecnie w Polsce nie można w żadnym wypadku

interpretować jako zapowiedź odejścia od socjalizmu, czy też osłabienia sojuszu polsko-radzieckiego. Obok tych głosów niemało jest jednak w dziennikach zachodnich artykułów i inspiracji na osłabienie więzów łączących Polskę z obozem socjalistycznym. Wyszukane są gdzie indziej — najwy-

rażniej inspirowane przez określone koła zachodnie — sugestie udzielenia Polsce specjalnej pomocy przez Zachód, z czym koła te wiążą nie mające pokrycia w rzeczywistości polskiej nadzieje na ziszczenie się ich rachub.

ZSRR

Radziecka prasa poniedziałkowo zamieściła komunikat o dookończonym do Komitetu Centralnego PZPR towarzyszy Władysława Gomułki-Wiesława, Mariana Spychalskiego, Ignacego Logi-Sowińskiego i Zenona Kliszkę. Z powodu późniejszej pory dzienniki radzieckie nie zdążyły nadać komunikatu o wynikach obrad Plenum.

W ciągu poniedziałku radio moskiewskie podało wiadomość o zakończeniu obrad VIII Plenum KC PZPR oraz o uchwaleniu projektów rezolucji zgłoszonych przez Biuro Polityczne. Jednocześnie rozgłoszono podał skład nowo wybranego Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR, podkreślając wybór Władysława Gomułki na I sekretarza KC PZPR.

Węgry

Obszerne doniesienia z Warszawy ukazały się w niedzielnym numerze „Szabad Nep” pod ogólnym tytułem „Dalsza demokratyzacja jest jednym z pragnień narodu polskiego”. Dziennik węgierski cytując przy tym dosłownie najważniejsze ustępy uchwalonych przez zebrania robotnicze i studenckie rezolucji, przy czym uwypukla słowa świadczące o zdecydowanej woli rozwijania demokratyzacji i utrzymania przyjaźni ze Związkiem Radzieckim w oparciu o zasady leninowskie. Dziennik podkreśla fakt entuzjastycznego stosunku polskich mas do zachodzących zmian.

Specjalny korespondent dziennika podkreśla, że „polityka demokratyzacji spotyka się z pełnym poparciem szerokich warstw społeczeństwa”, dodając: „W Warszawie panuje atmosfera zaufania i spokoju”.

Francja

Warszawski korespondent agencji France Presse zwraca uwagę w swej depeszy, że „na wszystkich wiecach powtarza się niezmienne teza sprawująca się na cudzoziemcach wrażeń, iż głoszona jest z całą szczerością. Teza ta brzmi: Ci, którzy sądzą, że zmierzamy do demokracji burżuazyjnej, są w błędzie; jesteśmy związani z rządami ludowymi na śmierć i życie”.

W ZWIĄZKU Z VIII PLENUM KC PZPR

Zaloga FSO na Żeraniu postanowiła pracować w niedzielę 21. X. 1956 r. a zarobek przekazać na budowę Pomnika Bohaterów Warszawy.

W czasie pracy odbył się kolejny wiec załogi (na zdjęciu).

CAF — fot. Sokołowski

ZSRR i USA wymienią obserwatorów kampanii wyborczej

MOSKWA (PAP)

Dnia 21 września br., ambasada USA w Moskwie przekazała Ministerstwu Spraw Zagranicznych ZSRR notę, zawierającą zaproszenie rządu Stanów Zjednoczonych skierowane do rządu radzieckiego w sprawie wystania do Stanów Zjednoczonych dwóch lub trzech przedstawicieli, którzy zapoznają się z toczącą się obecnie w USA kampanią wyborczą. Stany Zjednoczone stwierdzały w nocie, że mają nadzieję, iż na zasadzie wzajemności rząd radziecki zezwoli przedstawicielom amerykańskim odwiedzić Związek Radziecki podczas wyborów do Rady Najwyższej ZSRR.

Rząd radziecki przyjął zaproszenie USA i wyraził gotowość zaprosić ze swej strony do ZSRR przedstawicieli amerykańskich na wybory do Rady Najwyższej ZSRR.

Zgodnie z osiągniętym porozumieniem 21 bm. wyjechała z Moskwy do Stanów Zjednoczonych grupa przedstawicieli radzieckich.

Jesteśmy za równością i niezależnością wszystkich narodów — oświadcza Tito wobec kierowników RPR i rządu rumuńskiego

BELGRAD (PAP)

Na zaproszenie prezydenta FLRJ Broz-Tito i KC Związku Komunistów Jugosławii, od soboty przebywa w Belgradzie delegacja rządu Rumuńskiej Republiki Ludowej i Rumuńskiej Partii Robotniczej. W skład delegacji wchodzi: członek Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Ludowego Rumunii, pierwszy sekretarz RPR G. Gheorghiu-Dej, przewodniczący Rady Ministrów Chivu Stoica, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Petru Borila, zastępca członka Biura Politycznego KC RPR Leontin Reutu, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów

Alexandru Birladeanu i minister spraw zagranicznych Gligore Preoteasa.

W niedzielę prezydent Jugosławii Tito podejmował, śniadaniem członków delegacji rządu Rumuńskiej Republiki Ludowej i Rumuńskiej Partii Robotniczej.

W czasie śniadania prezydent Tito wygłosił krótkie przemówienie, w którym podkreślił, iż w stosunkach międzynarodowych coraz silniej występuje niezależność i równość wszystkich narodów.

Uważam — powiedział prezydent — że każde państwo i każdy naród powinien prowadzić jak najszerzą współpracę z innymi krajami i narodami na podstawie dobrze znanych zasad pokojowego współistnienia. Uważamy, że pod tym względem powinny służyć przykładem zwłaszcza kraje socjalistyczne, zarówno jeśli chodzi o ich wzajemne stosunki, jak i o stosunki między wszystkimi narodami.

Polski kombajn ziemniaczany

OPOLE (PAP)

Piękne rezultaty przyniosła działalność nowoorganizowanego biura konstrukcyjnego przy fabryce sprzętu rolniczego „Pionier” w Strzelcach Opolskich. W ciągu dwu i pół miesiąca konstruktorzy opracowali dokumentację oraz zbudowali prototypy 5 koparek do ziemniaków i pierwszego polskiego kombajnu ziemniaczanego. Maszyny te przechodzą obecnie próby terenowe.

Jednorzędowy kombajn wykopuje ziemniaki, oddziela łeciny, posiada on wydajność 1 ha na 8 godz. przy obsłudze 3 robotników.

Program partii jest naszym programem

(Ciąg dalszy ze str. 1)

wym celem, z którego nie zrezygnujemy, lecz popieramy dążenie tow. Gomułki do opracowania tzw. „polskiej drogi do socjalizmu” ze względu na specyficzne warunki gospodarcze naszego kraju. Popieramy KC PZPR ze wszystkich

sił w jego odnowie życia politycznego i gospodarczego kraju.

My, robotnicy poznanejszy, prosimy KC PZPR o powtórne, wnikliwe rozpatrzenie wy padków poznanejskich i zastosowanie w stosunku do winnych wielkodusznej wyrozumiałości w wyrokach.”

Solidaryzujemy się całkowicie

W godzinach południowych zebrali się ponownie pracownicy „Stomila”, aby uchwalić tekst listu do KC PZPR. Treść listu brzmi następująco:

„Solidaryzujemy się całkowicie z programem partii i rządu, przedstawionym nam przez tow. Gomułkę na VIII Plenum, a idącym w kierunku jawności życia politycznego, pełnej demokratyzacji i przywrócenia leninowskich

norm życia partyjnego i w stosunkach z bezpartyjnymi.

Opowiadamy się za przyjaźnią narodu polskiego z narodem radzieckim na zasadach równości i całkowitej suwerenności naszego kraju.

Walcząc będziemy o jedność naszej partii, o jej więź z masami, a swoją pracę przy czynimy się do podniesienia jej autorytetu i potęgi naszego kraju.”

Bierzemy na siebie obowiązek pomocy

Jeszcze na żadną masówkę w „Goplanie” nie przybyło tylu pracowników, co w dniu wczorajszym, kiedy omawiano najważniejsze ostatnie wydarzenia w naszym kraju — VIII Plenum i jego uchwały. Wśród licznych wypowiedzi dys-

kutantów na szczególne podkreślenie zasługuje kilka momentów, obrazujących ogólny entuzjastyczny stosunek ludzi pracy do wielkich przemian dokonywających się w naszym życiu państwowym. I tak: Bogdan Sadowski stwierdził, że oprócz moralnego poparcia dla programu Władysława Gomułki spoczywa na nas poważny obowiązek pomocy w jego realizowaniu. Tylko wtedy program ten da wyniki, gdy my wszyscy pomożemy partii i rządowi w obecnej trudnej sytuacji. Pomocą tą będzie nasza wyczerpana praca.

— Bierzemy na siebie ten obowiązek — powiedział w imieniu załogi główny księgowy „Goplany”, Jan Rymar. — Nowy program stawia przed klasą robotniczą m. in. i to hasło, by produkować więcej, lepiej i taniej. Podejmujemy to wezwanie, tym bardziej, że nasze zakłady mają po temu możli ości.

Na zakończenie masówki cała załoga „Goplany” wystosowała list do KC PZPR, w którym wyraziła swe poparcie dla nowego programu naszej partii i uchwaliła VIII Plenum, zapewniając jednocześnie o wzmoczeniu wysiłków dla

podniesienia produkcji przy jednoczesnym obniżeniu kosztów własnych.

Jak najszybciej zlikwidować błędy przeszłości

Zebranie załogi Wielkopolskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych „Wiepofana”, przerodziło się w bardzo gorące i szczere wypowiadanie swych myśli i uczuć, świadczące o głębokim przeżywaniu ostatnich wydarzeń.

Robotnik Dzwiecki, którego głos był iskram zapalającą, dyskusję wspominał o trudnościach rządu w związku ze

(Ciąg dalszy na str. 2)

2 tys. funtów za świadka przeciwko Makariosowi

LONDYN (PAP)

Szereg dzienników brytyjskich otrzymało pismo od przywódcy cypryjskiej organizacji wyzwolenczej EOKA Digenisa stwierdzające, że władze brytyjskie ofiarowały do 2 tys. funtów szterlingów tym, którzy złożą zeznania przeciwko arcybiskupowi Makariosowi, rządo. Wi greckiemu lub biskupowi Kyreni. Pismo stwierdza, że o publikowanie przez brytyjskie ministerstwo kolonii przed kilku tygodniami „dokumenty” obciążające arcybiskupa Makariosa zostały sfalszowane w Anglii.

Wybuch w fabryce amunicji

OSLO. — W fabryce amunicji w Raufoss, na północ od Oslo, nastąpił w piątek silny wybuch w podziemnej hali, gdzie pracowało przeszło 100 robotników. Wybuch słychać było w odległości kilku mil od fabryki. Dotychczas wydobyt z gruzów 6 zwłok. Kilkanaście osób odniosło poważne rany. Wśród ofiar znajduje się wiele kobiet.

„Dąbrowszczacy” oddadzą swe siły w pracy nad odnową Rzeczypospolitej w imię suwerenności Polski socjalistycznej

WARSZAWA (PAP)

21 bm. w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki odbyła się uroczysta akademicka z okazji 20 rocznicy powstania polskich ochotniczych oddziałów brygad międzynarodowych w Hiszpanii.

Salę wypełnili b. kombatan ci-uczestnicy walk brygad międzynarodowych, którzy w oko-

pach Madrytu, na bezdrożach Andaluzji, w Dolinie Ebro, bronił przed 20 laty wolności ludu hiszpańskiego, wystąpili do bohaterskiej walki przed zalewem faszyzmu. Wśród zebranych na sali znajduje się wielu znanych dziś w całym kraju wybitnych działaczy politycznych i społecznych.

Zgromadzeni oklaskami przyjmują zasiadających w prezydium: członka Biura Politycznego KC PZPR — prezesa Rady Ministrów — J. Cyrankiewicza, byłych uczestników walk „za waszą i naszą wolność” — oficerów i dowódców brygad batalionów międzynarodowych, a wśród nich: W. Komara i J. Hilbnera, E. Szyra, E. Toruńczyka, F. Księżarczyka, T. Bekiera i wielu innych. Miejsca w prezydium zajmują również członkowie delegacji zagranicznych organizacji b. kombatanów, uczestników walk o wolność ludu hiszpańskiego, którzy przybyli do Polski z 14 krajów Europy.

Uroczystość zagaja — prezes Rady Ministrów — Józef Cyrankiewicz, który w imieniu partii i w imieniu komitetu obchodu XX rocznicy powstania polskich ochotniczych oddziałów brygad międzynarodowych w Hiszpanii, serdecznie i gorąco powitał zebranych weteranów walk „za waszą i naszą wolność”.

Następnie głos zabiera E. Toruńczyk. W obszernym referacie kreśli on dzieje walki brygad międzynarodowych w Hiszpanii — dzieje walki 5 tys. polskich kombatanów, członków KPP i KZMP, którzy przed 20 laty przeszli szlak bojowy od Madrytu przez Guadala-jarę, Brunetę, Saragossę, Estremadurę, Teruel, Aragonię, Ebro aż do Katalonii.

Mówca wymienia nazwiska bohaterów, którzy, walcząc z faszyzmem, polegali na ziemi hiszpańskiej, oraz tych dąbrowszczaków, którzy później oddali swe życie, walcząc na szczytach Westerplatte, na przedpolach Warszawy, pod Lenino i Tobrukiem, Monte Cassino i Berlinem, w lasach jankowskich i obozach koncentracyjnych, tych, którzy walczyli w szeregach Dywizji Kościuszkowskiej i Armii Ludowej, Batalionów Chłopskich i Armii Krajowej.

Referat kończy E. Toruńczyk słowami:

„Wierni pamięci poległych towarzyszy broni, wierni ideałom wpojonym nam przez KPP, w szeregach i pod kierownictwem PZPR, dąbrowszczacy będą ze wszystkich sił pracować nad wielkim dziełem odnowy, nad pogłębieniem demokratyzacji życia w imię suwerenności Polski socjalistycznej.”

Cześć oficjalną akademii zakończył hymn dąbrowszczaków, odegrany przez orkiestrę wojskową, którego melodię podchwyciła cała sala.

Międzychodzkie kompoty znane są na całym świecie

POZNAN (PAP)

W Zakładach Przemysłu Owocowo-Warzywniczego w Międzychodzie przygotowano na wysyłkę do Anglii kolejny transport kompotów owocowych oraz gruszek i śliwek konserwowanych w słojach.

Przetwory owocowe i warzywnicze z Międzychodzie cieszą się dużym uznaniem na rynkach zagranicznych i eksportowane są już m. in. do Brazylii, Kanady, Finlandii, NRD.

Odkrywkowa kopalnia rudy żelaza powstaje na Podkarpaciu

RZESZÓW (PAP)

W jednej z podkarpackich miejscowości w Stępinie powstaje obecnie duża odkrywkowa kopalnia rudy żelaza.

Znajdujące się tu stosunkowo płytko, bo na głębokości 1—2 m złoża rudy o zawartości około 32 proc. żelaza, rozciągają się na przestrzeni kilkudziesięciu hektarów.

Eksploatacja tego złoża, obliczona na 10 lat, odbywać się będzie mechanicznie. Wybudowana także zostanie zmechanizowana sortownia rudy.

Kopalnia rudy w Stępinie, która zatrudni około 600 osób, ruszy — jak się przewiduje — z początkiem przyszłego roku

Program partii jest naszym programem

(Ciąg dalszy ze str. 5)

spłata zaciągniętych pożyczek.

— Chcemy pomóc naszemu rządowi — mówili — w spłaceniu długów. Jesteśmy gotowi poświęcić wiele godzin, a nawet dni pracy, aby państwo nasze mogło zapłacić swe długi. Musimy jednak wiedzieć, jakie i za co są te długi. Nie chcemy bowiem powtarzania historii choćby z licencjami radzieckimi na ograbienie TWA, które produkujemy w naszym zakładzie, a których jako nie nadających się nikt nie chce. Nam jednak — z powodu licencji — nie wolno poczynić żadnych poprawek.

Głosy innych dyskutantów wnieśli kilka poprawek do przyjętej na wstępie masówki rezolucji, którą opracował aktyw partyjny, związkowy, gospodarczy i ZMP-

owski „Wiepofany”. W rezolucji tej czytamy m. in.:

„Chcemy pracować w oparciu o pełną jawność życia politycznego i gospodarczego, w dalszym ciągu pogłębiać przyjaźń ze wszystkimi narodami obozu socjalizmu na zasadach równości i suwerenności. Wiemy, że sytuacja naszego kraju na skutek błędów popełnionych w przeszłości jest trudna, a nawet ciężka i że będzie potrzebna duża wysiłki klasy robotniczej i całego narodu, aby ją usunąć. Wiemy również, że usunięcie tych trudności może nastąpić wtedy, gdy cały naród skupi się wokół swej partii i będzie dążył do jasno wytkniętego celu, jakim jest zbudowanie socjalizmu w naszym kraju.

Dlatego my, załoga Wielkopolskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych, uczynimy wszystko co jest w naszych możliwościach, aby jak najszybciej zlikwidować błędy przeszłości, a tym samym poprawić byt całego narodu”.

W grupie robotników byli m. in.: Piotr Kubański — mistrz odlewni i długoletni działacz partyjny, Stanisław Kosmowski — kierownik gniazda części tocznych, murarz — Władysław Rowiński i pracownik administracji — Jerzy Prieb. Oświadczali oni, że klasa robotnicza Poznania wita z pełnym uznaniem zapowiedzianą w przemówieniu tow. Gomułki, jawność życia politycznego i gospodarczego, umocnienie demokratyzacji i suwerenności kraju.

W grupie robotników byli m. in.: Piotr Kubański — mistrz odlewni i długoletni działacz partyjny, Stanisław Kosmowski — kierownik gniazda części tocznych, murarz — Władysław Rowiński i pracownik administracji — Jerzy Prieb. Oświadczali oni, że klasa robotnicza Poznania wita z pełnym uznaniem zapowiedzianą w przemówieniu tow. Gomułki, jawność życia politycznego i gospodarczego, umocnienie demokratyzacji i suwerenności kraju.

Prezydium wiecu powołano w sposób dotychczas nieprzekonywany: „Niech ktoś z młodzieży, kto chce — zasiądzie w Prezydium, wszak wszyscy dzisiaj jednakowo myślimy”, powiedział rektor UAM prof. dr Alfons Kłafkowski. Wygłosił on następnie przemówienie gęsto przerywane burzliwymi oklaskami, okrzykami na cześć wolnej, niepodległej Polski i Władysława Gomułki.

VIII Plenum jest rehabilitacją prawdy i sprawiedliwości — powiedział rektor. Posiada ono również wielkie znaczenie dla uniwersytetu i dla nauczycieli, gdyż chodzi o to, aby i Polska myśl naukowa była suwerenna.

Rektor zaapelował do studentów, wzywając ich do rozwagi i wyważonej pracy.

Następnie na wniosek zgromadzonych na sali odczytano wśród burzliwych oklasków rezolucję, tę samą, którą uchwalono w niedzielę wieczorem na wiecu zorganizowanym przez redakcję „Wyborów” i aktyw ZW ZMP.

„Nikt i nic nie będzie w stanie przeszkodzić — piszą w niej studenci — skupionemu wokół postępowej części partii narodowej w przeprowadzeniu jego dążenia do urzeczywistnienia pełnej suwerenności i ludowości. Solidaryzujemy się z bohaterką klasą robotniczą Warszawy, która swą postawą gwarantuje zwycięstwo nad polską reakcją stalinowską. Równocześnie protestujemy przeciw szkalowaniu przez dziurymordów warszawskiej organizacji partyjnej i młodzieży warszawskiej.”

Studenci domagają się dalej, by nasze stosunki ze Związkiem Radzieckim opierały się na zasadach równości, nieingerencji, na zasadach jakie obowiązują dwa wolne i niepodległe narody.

Zebrani domagali się również ostatecznego załatwienia sprawy powrotu do ojczyzny Polaków uwięzionych w czasie terroru stalinowskiego.

Wobec nowej oceny wypadków poznańskich i usunięcia obelgi proklamacji z poznańskiej klasy robotniczej, uczestnicy wiecu domagali się amnestii dla osób, aresztowanych w związku z tragicznymi wypadkami.

Studenci zwracają się do Sejmu o uchwalenie ustawy w sprawie zmiany nazwy ulic, instytucji, miast, noszących nazwiska żyjących działaczy politycznych, a także — o zlikwidowanie sieci stacji zagłaszających oraz rozdanych uprawnień cenzury.

Rezolucję podobnej treści, której postulaty zupełnie pokrywają się z tezami rezolucji młodzieży UAM, uchwalili studenci Politechniki Poznańskiej oraz WSR.

Pełne zaufanie

W Wielkopolskiej Fabryce Urządzeń Mechanicznych do Komitetu Zakładowego PZPR zgłaszały się liczne grupy robotników partyjnych i bezpartyjnych, aby przed I sekretarzem KZ — Edmundem Marekkiem wyrazić gorące słowo uznania i poparcia dla Władysława Gomułki i nowego programu partii.

W grupie robotników byli m. in.: Piotr Kubański — mistrz odlewni i długoletni działacz partyjny, Stanisław Kosmowski — kierownik gniazda części tocznych, murarz — Władysław Rowiński i pracownik administracji — Jerzy Prieb. Oświadczali oni, że klasa robotnicza Poznania wita z pełnym uznaniem zapowiedzianą w przemówieniu tow. Gomułki, jawność życia politycznego i gospodarczego, umocnienie demokratyzacji i suwerenności kraju.

Witamy z radością wybór

tow. Gomułki na I sekretarza oraz wyniki Plenum, które są wyrazem naszych uczuć i nastrojów wszystkich ludzi pracy. Solidaryzujemy się całkowicie z programem wysuniętym przez tow. Gomułkę i domagamy się pełnej jego realizacji — piszą m. in. w telegramach do KC pracownicy Poznańskiego Biura Projektów Budownictwa Przemysłowego i wielu innych zakładów. Te słowa powtarzają się w licznych rozmowach w biurach, urzędach.

W niezliczonych rozmowach i dyskusjach na zebraniach partyjnych, wiecach i naradach ich uczestnicy wyrażają pełne zaufanie do kierownictwa partii z udziałem Władysława Gomułki.

Teraz wiadomo — co i jak

Praca już się dawno rozpoczęła, ale pracownicy biurowi Powszechnej Spółdzielni Spożywców długo jeszcze dyskutowali nad przemówieniem Gomułki.

— Powiedział odważnie to wszystko, co w wielu pracownikach od dawna nurtowało — zwierzył się w czasie rozmowy prezes PSS — Marian Getler. — Trzeba będzie bardziej zacisnąć pas, ale przynajmniej wiadomo, jak postępować, aby postawić naszą gospodarkę na silnych podwalinach.

Żałoga Zakładów im. M. Kasprzaka popiera program KC

Pracownicy Zakładów Grafiicznych im. Marcina Kasprzaka w Poznaniu, zebrani na masówce w dniu 22. 10. 1956 r., wyrażają swoją radość z powodu nowoconstytuowanych władz Biura Politycznego i Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z tow. Władysławem Gomułką na czele i zapewniają o swoim pełnym poparciu zamierzeń Centralnego Komitetu, mających na celu dalszą demokratyzację kraju, jego suwerenność, odbudowę zaufania mas i wyprowadzenia kraju z chaosu gospodarczego.

Co działo się w Warszawie w sobotę i niedzielę?

Przybyli w sobotę na wiec swych uczelni studenci Politechniki Warszawskiej już na wiele minut przed wyznaczoną godziną zebrania wypełnili do ostatniego miejsca ogromną aulę. Ci, którzy nie zdołali dostać się do auli, skupili się w ogrodzie i na dziedzińcu Politechniki, pod ustawionymi tu mikrofonami. W sumie — przybyło na ten wiec co najmniej 25 tysięcy osób.

Wkrótce przybyły delegacje robotników. Przedstawiciel Zakładów Radiowych im. Kasprzaka, potem przedstawiciel Zakładów A5 we Włocławku pod Warszawą — odczytują rezolucję przyjętą na zebraniach załóg. Są one nie mały identyczne w treści: za pełną demokratyzację, za unormowaniem stosunków między krajami i partiami naszego obozu, tak jak dyktują leninowskie zasady — przy zachowaniu pełnej równości, za projektowanymi przez Biuro Polityczne zmianami w kierownictwie partii, za konsekwentną walką o naprawę Rzeczypospolitej.

Prezydium powiadamia, iż przybyli na wiec towarzysze: pierwszy sekretarz Komitetu Warszawskiego — Staszewski, sekretarz KC Albrecht, przewodnicząca Zarządu Głównego ZMP — Jaworska, oraz przewodniczący Stołecznej Rady Narodowej — Zarzycki.

Towarzysz Staszewski krótko informuje zebranych o dotychczasowym przebiegu Plenum. Mówi, iż zdecydowana większość KC już teraz wyraźnie opowiadała się za programem, który wysuwa tow. Gomułka. Z jego słów wynika niedwuznacznie, że w chwili obecnej szala już przeważała się zdecydowanie na stronę zwolenników demokratyzacji.

Następnie tow. Jaworska odczytuje fragmenty referatu tow. Gomułki. I wreszcie — szczytowy moment wiecu: powrót delegacji, która rozmawiała z przedstawicielami KC i jej sprawozdanie.

Relację z rozmowy z kierownictwem partii składa Eligiusz Lasota, przewodniczący delegacji, redaktor naczelny „Po Prostu”.

Ruchy wokoło Warszawy, które wzbudziły podejrzenia, iż istnieje niebezpieczeństwo jakiegoś puczu wojskowego — zostały już powstrzymane — relacjonuje słowa tow. Władysława, Eligiusza Lasoty. Sprawa ta bada specjalna komisja. W chwili obecnej wszystkie jednostki powracają do swych garnizonów. Zresztą nie ma takiej możliwości, aby polskie wojsko strzelało do polskich robotników, do polskiego ludu.

Delegacja radziecka opuściła dziś rano Warszawę. Przyjechała ona do wiadomości punkt widzenia naszego KC.

Jakie są gwarancje, że kierownictwo partii, które zostanie jutro wyłonione będzie prowadzić konsekwentnie proces demokratyzacji?

Gwarancją taką — powiedział tow. Gomułka — jest to, że tworzy ruch klasy robotniczej i inteligencji, poparcie mas ludowych dla Komitetu Centralnego realizującego politykę demokratyzacji. Bez tego poparcia — stwierdził tow. Wiesław — nie pozostanie ani chwili na żadnym stanowisku we władzach partii.

Wiec rozpoczął się w atmosferze niemałego napięcia. Ale potem, w chwili gdy stało się jasne, że zadania wiecu i całego społeczeństwa zostaną spełnione, to napięcie przekształciło się w niekłamany, nareszcie szczery entuzjazm. Entuzjazm, który najłatwiej świadczy, że partia odbudowuje swój autorytet wśród mas.

Burzliwe obrady VIII Plenum, referat Władysława Gomułki, polemika z oszczerstwami warszawskiego korespondenta „Prawdy” — wszystko to spotyka się z bardzo żywym oddźwiękiem opinii publicznej całego kraju. Jak już nieraz w historii, Warszawa stoi na ciele wydarzeń. Mieszkańców stolicy cechuje spokój i powaga. Pojmują znaczenie historycznego momentu.

Blisko dwa tysiące robotników pracowało mimo niedziel w Fabryce Samochodów na Żeraniu. Niektórzy z nich nie opuszczali fabryki od 48 godzin. Trwali na posterunkach pracy mimo zmęczenia, nieraz mimo zwolnień lekarskich, by strzec zdobyczy demokracji. Niedzielną dniówkę przeznaczali na budowę Pomnika Robotników Warszawy.

O godzinie 12.30 po zakończeniu rannej zmiany robotnicy zebrali się na wiecu, by wysłuchać relacji delegatów wysłanych w dniu wczorajszym z rezolucją do obradującego Plenum.

Robotnicy wyrazili pełne poparcie dla zasad przedstawionych w przemówieniu tow. Gomułki, z którego tekstem załoga zapoznała się jeszcze w sobotę po południu. W związku z wiadomościami o wystąpieniach niektórych działaczy centralnych organizacji partyjnych oskarżających Komitet Warszawski i partijną organizację warszawską o podsycanie atmosfery niepokoju, zebrani uchwalili rezolucję potępiającą w zdecydowany sposób te oburzające wystąpienia.

Podobną rezolucję uchwalili organizacje partyjne prawie wszystkich warszawskich zakładów pracy, placówek naukowych i gazet.

Nad Warszawą zapada wczesny jesienny zmierzch. Ludność stojąca z napięciem oczekuje wiadomości o wynikach głosowania. W świetle redakcji „Życia Warszawy” tłum studentów. Telefony redakcyjne bez przerwy są zajęte, dzwonią zakłady pracy, uczelnie, mieszkańcy.

I wreszcie godzina 21.30. Przychodzi wiadomość. Sekretariat Biura Politycznego i Sekretariat Komitetu wybrany zostaje I sekretarzem. Pospiesznie ruszają maszyny rotacyjne. Po kilkunastu minutach na ulicach rozlega się wołanie. Dodatek nadzwyczajny „Życia Warszawy”, „Trybuna Ludu”, „Expressu Wieczornego”.

Opustoszałe ulice wypełniają się ludźmi. Trudno dostać się do dziennikarzy i studentów, którzy rozprzedają dodatki. Warszawa z radością czyta wiadomości.

Mimo październikowej mgły ulicami błogie wiosenny wiatr. (API)

Teatr

GNIEZNO — g. 19 „Imieniny pana dyrektora”.

na

KALISZ — Wołosz: „Małż dla A. Zacheo”, Stylowe: „We soly chłopak”; OSTROW — Przewodnik: „Ja i mój dziadek”, Słonce: „Zuch”; GNIEZNO — Polonia: „Szajka z Ławendowego Wzgórza”, Lech: „Tajemnica dzielnego szymba”; LESZNO — Sportowiec: „Ulica zлочynców”.

radio

PROGRAM I
Fala 1322 m
12.20 — muz. ludowa różnych narodów, 12.50 — aud. dla młodych biologów, 13.15 — P. Czajkowski, Francesca da Rimini, 13.40 — zespoły świąteczne, 14 — aud. szkolna, 14.20 — muz. rozrywkowa, 14.45 — P. Cornelius — pieśni z cyklu: „Narzęcie ni”, 15.10 — orkiestry rozrywkowe, 15.45 — utwory fortepianowe gra Hanna Błaszka, 16 — z życia Zw. Radzieckiego, 16.30 — piękne głosy, 17.05 — kurs języka rosyjskiego, 17.25 — skrzynka og. PR, 17.40 — utwory skrzypcowe w wyk. H. Pałulisa, 18 — „Osmi dzień tygodnia”; odc. opow. M. Hłasko, 18.20 — „Coraz więcej”; pog. dr. J. Zabińskiego, 18.30 — muz. rozrywkowa, 19.05 — korespondencja z zagranicy, 19.20 — muz. taneczna, 19.45 — aud. dla wsi, 20 — sylwetki kompozytorów, 21.30 — muz. rozrywkowa, 21.55 — przegląd wydarzeń kulturalnych zagranicą, 22.25 — muz. taneczna. Wiadomości: 5.04, 6.30, 7.30, 8.12.04, 15, 19, 21 i 23.

Samorządne zobowiązanie

Wkrótce potem odbyły się masówki w poszczególnych wydziałach FMZ, w czasie których robotnicy zaczęli samorządnie podejmować zobowiązania dla uczczenia VIII Plenum, w dowód poparcia dla polityki partii i rządu oraz dla zamianowania kredytu zaufania dla I sekretarza KC Władysława Gomułki i nowo wybranego Biura Politycznego.

M. in. pracownicy wydziału mechanicznego zobowiązali się wykonać plan bieżącego miesiąca w 110 proc., a pracownicy kuźni postanowili przepracować dodatkowo po trzy godziny przy naprawie przyrządów. Załoga grupy 4 na PW4 zobowiązała się wykonać październikowy plan w 120 proc. przy nieprzekroczeniu funduszu płac i podwyższeniu jakości produkcyj.

Podobne meldunki o zobowiązaniach napływają do Komitetu Fabrycznego partii z różnych wydziałów. Równocześnie robotnicy modelarni Adamczak zgłosił się do partii, gdyż jak twierdził ostatnie Plenum wzbudziło w nim zaufanie do KC.

Rehabilitacja prawdy i sprawiedliwości

W poniedziałek młodzież uniwersytecka Poznania,

Dnia 21 października zmarł nagle nasz były długoletni pracownik

tow. Feliks Kirsch

Pogrzeb odbędzie się w środę 24 bm. o godz. 10.50 na cmentarzu na Górczynie.

Dyrekcja i Załoga
Poznańskiej Drukarni Naukowej K3695

Dnia 21 października 1956 r. zmarł nasz długoletni, wzorowy pracownik i dobry kolega, przeżywszy lat 64

Szczepan Łuczak

Pogrzeb odbędzie się w środę 24 bm. o godz. 16 na cmentarzu górczyńskim.

Rada Zakładowa Dyrekcja Pracownicy
Poznańskich Zakładów Przemysłu Piekarniczego
w Poznaniu K3694

Dnia 20 października 1956 zmarł, opatrzony Sakramentami św., mój drogi mąż, nasz kochany tatuś, syn, brat, zięć i szwagier, śp.

Jan Roszkowiak

przeżywszy lat 34.
Pogrzeb odbędzie się dzisiaj 24 bm. o godz. 14 na cmentarzu na Cytadeli.

Cieżko strapienia
Żona z dziećmi i rodzina
Poznań, Nowowiejskiego 27. 20932g

Dnia 22 października 1956 zasnął w Bogu po krótkich cierpieniach, mój kochany mąż, nasz najdroższy ojciec, teść i dziadek, śp.

Jan Chmielewski

przeżywszy lat 72.
Pogrzeb odbędzie się w czwartek 25 bm. o godz. 10.50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W ciężkim smutku pogrążona rodzina
Poznań, Engla 12. 20881g

Praca

Gospodyni samodzielną potrzebna. Pokój do dyspozycji. Poznań, Wolska 7, przystanek za Gospodą Targową, od godz. 15—16. 20745g

+

Dnia 21 października 1956 zasnął w Bogu po ciężkich cierpieniach mój kochany mąż, nasz najdroższy ojciec i ukończona córka z 2 wiośnie życia

Ulka Ziętkiewicz

Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, w środę, 24 bm. o godz. 10.50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W nieutulonym żalu pozostali
matka, siostrzyczki, babcia, ciocie, wujkowie i rodzina
Poznań, Chłopskiego 18 20891g

Kapno

Pianino kupię. Oferty Biuro O. Głoszeń, Świerczewskiego 3, dia 20746g

+

Kupię saksofon tenor lub alt. Strzelno, ul. Inowrocławska 17. 30548p

+

Dnia 21 października 1956 zmarł po długich cierpieniach mój najdroższy mąż, ukończony ojciec i dziadek, śp.

Łukasz Ujejski

Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, w środę, o godz. 11 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W ciężkim smutku pogrążeni
żona, syn i wnuczek
20884g

Sprzedaż

Samochód „Opel P4” w dobrym stanie sprzedam. Poznań tel. 43-42. 20877g

+

Masyne do szycia krawieckie „Singer” w dobrym stanie sprzedam. Poznań — Górczyn, Skargi 7. 20703g

+

Dnia 21 października 1956 zmarł po długich cierpieniach mój najdroższy mąż, ukończony ojciec i dziadek, śp.

Łukasz Ujejski

Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, w środę, o godz. 11 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W ciężkim smutku pogrążeni
żona, syn i wnuczek
20884g

Nieruchomości

80 kamienic, domów, gosp. darstw polecam. Otręba, Jarocin, Kilińskiego 2. 30602g

+

Parcela różnej wielkości, prawo zabudowy — Staroleka, 18 000 zł, Czerwonak — od 10 000 zł, Antoninek 25 000 zł, Puszczykowo, Puszczykówko, Podolany, Przeźmierów, G. siedle Grunwaldzkie, Junikowo, Winogrady, Szczepankowo od 26 000 zł sprzedam. Dzikiewicz, Poznań, Dzierżyńskiego 105. 20700g

+

Przedstawicielstwa wyrobów przemysłowych, drobny przemysł przyjmie na cztery województwa nadmorskie. Wiadomości: Warszawa, 8-25-08. K3689

Znadoptuje dziewczynkę lub przyjmie na wychowanie. Oferty Biuro Głoszeń Świerczewskiego 3 dia 20773g

Druk: Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka w Poznaniu, K-7-197g